

KOBYLÍ DEDINA

zpravodaj Obce Kobylí č. 3/2020 cena 12 Kč vyšlo v říjnu 2020

*Přejeme všem
čtenářům příjemné
podzimní dny
prožité ve zdraví.*

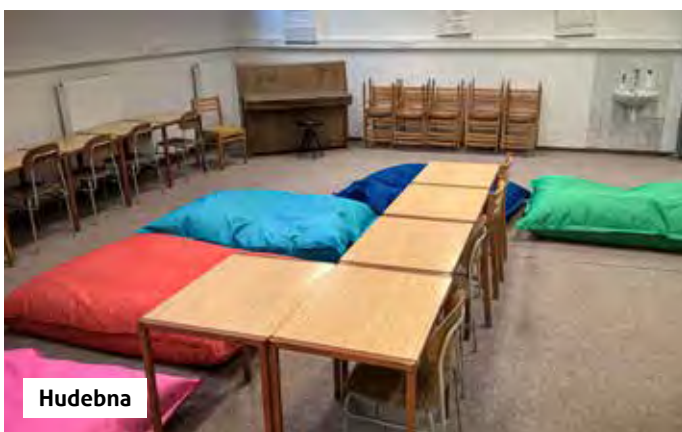
Nové parkoviště, rozšíření vozovky u školy

Bezbariérový vstup do školy

Modernizace učeben v souvislosti s rekonstrukcí elektrorozvodů

Hudebna

Počítačová učebna

foto: Vlastimil Janda, foto na titulní straně: Lucie Nováková

Slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané,

ani v horkém létě, obohaceném o tolik žádaný déšť, se život v naší obci nezastavil. Takřka všechna vládní nařízení, týkající se epidemie koronaviru, byla zmírněna či zcela zrušena a my jsme mohli užívat léta plnými doušky.

Letní měsíce byly ze strany obce a plánovaných investičních akcí velmi úspěšné.

V první řadě proběhla rekonstrukce elektroinstalace a datových sítí v přístavbě ZŠ. Na konci prázdnin bylo celé dílo za účasti dodavatelské firmy, pana ředitele Vlastimila Jandy a zástupce obce předáno do užívání. Rekonstrukce proběhla jednoduše řečeno „od sklepa po půdu“. Novinkou pro žáky bude i zcela nová a přepracovaná učebna informatiky, která svým vybavením kopíruje dnešní trendy v informačních technologiích.

Další dokončenou rekonstrukcí v prázdninových měsících byly jednotlivé třídy v mateřské škole. Byla vyměněna veškerá topná tělesa ve všech prostorách školky, komplet-

ní rozvody topného média a všechny radiátory opatřeny novým bezpečnostním obložím.

Daleko před termínem byla dokončena rekonstrukce obecního rozhlasu, která byla součástí realizovaných protipovodňových opatření v naší obci. V současné době funguje rozhlas na digitální technologii, která skýtá daleko větší komfort při pravidelném vysílání, ale i při dalších nenadálých situacích. Součástí zmiňovaných protipovodňových opatření je i digitalizovaný protipovodňový plán obce Kobylí. Odkaz je umístěn na internetových stránkách obce a je pomůckou pro všechny, jak se zachovat v případě povodní či jiné přírodní kalamity.

Vážení spoluobčané, věřím, že společnými silami, pečlivostí, vůlí a zodpovědným přístupem eliminujeme, nebo zcela porazíme nadcházející druhou vlnu šíření nemoci COVID-19 a podzim a předvánoční doba opět bude časem setkávání a společných akcí. Za všechny ze srdce děkuji.

Váš starosta Pavel Kotík

Návrh usnesení zastupitelstva Obce Kobylí

č. 3/2020 ze dne 23. 6. 2020

Zastupitelstvo Obce Kobylí po projednání přijalo následující usnesení:

- **UZ/01/03/2020** zastupitelstvo obce schvaluje program jednání zastupitelstva
- **UZ/02/03/2020** zastupitelstvo obce volí ověřovatele zápisu Rostislava Čejku a Rostislava Rusňáka a jako návrhovou komisi volí předsedu Radima Herůfka a členy Libora Lovečka a Josefa Kaňu
- **UZ/03/03/2020** zastupitelstvo obce schvaluje rekonstrukci topné soustavy MŠ a pověřuje radu Obce Kobylí k realizaci výběrového řízení, výběru dodavatele a předání staveniště.
- **UZ/04/03/2020** zastupitelstvo obce schvaluje vybudování společné stezky pro chodce a cyklisty Kobylí – Brumovice I. etapa a pověřuje radu Obce Kobylí realizaci výběrového řízení, výběru dodavatele a předání staveniště. Podmínkou pro realizaci je získání dotace.
- **UZ/05/03/2020** zastupitelstvo obce schvaluje rozpočtová opatření č. 2/2020
- **UZ/06/03/2020** zastupitelstvo obce schvaluje závěrečný účet obce Kobylí za rok 2019 bez výhrad
- **UZ/07/03/2020** zastupitelstvo obce schvaluje účetní závěrku obce Kobylí ke dni 31. 12. 2019
- **UZ/08/03/2020** zastupitelstvo obce schvaluje prodej pozemku p. č. 7025 o výměře 8.230 m² v k.ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí za cenu 160.440 Kč dle znaleckého posudku č. 4937-77/2020
- **UZ/09/03/2020** zastupitelstvo obce schvaluje záměr prodeje nově vzniklého pozemku p. č. 4742/116 o vý-

měře 25 m² v k.ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí dle GP 1596-377/2017

- **UZ/10/03/2020** zastupitelstvo obce schvaluje záměr prodeje části pozemku p. č. 4742/1 v k.ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí dle nově vypracovaného geometrického plánu.
- **UZ/11/03/2020** zastupitelstvo obce schvaluje záměr směny a prodeje části pozemku p. č. 345/4 v k.ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí dle nově vypracovaného GP.
- **UZ/12/03/2020** zastupitelstvo obce schvaluje záměr prodeje pozemku p. č. 3025 o výměře 2.440 m² v k.ú. Čejč.
- **UZ/13/03/2020** zastupitelstvo obce schvaluje záměr prodeje části pozemku p. č. 4742/1 a části pozemku 2217/1 v k.ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí dle nově vypracovaného geometrického plánu.
- **UZ/14/03/2020** zastupitelstvo obce schvaluje záměr prodeje části pozemku p. č. 4741/1 v k.ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí dle nově vypracovaného geometrického plánu.
- **UZ/15/03/2020** zastupitelstvo obce schvaluje záměr prodeje části pozemku p. č. 4741/5 v k.ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí dle nově vypracovaného geometrického plánu.
- **UZ/16/03/2020** zastupitelstvo obce schvaluje záměr prodeje části pozemku p. č. 4742/1 v k.ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí dle nově vypracovaného geometrického plánu za účasti zástupce obce Kobylí.
- **UZ/17/03/2020** zastupitelstvo obce schvaluje zařazení obce Kobylí do území působnosti MAS Hustopečsko na programové období 2021-2027

Návrh usnesení zastupitelstva Obce Kobylí

č. 4/2020 ze dne 15. 9. 2020

Zastupitelstvo Obce Kobylí po projednání přijalo následující usnesení:

- **UZ/01/04/2020** zastupitelstvo obce schvaluje program jednání zastupitelstva
- **UZ/02/04/2020** zastupitelstvo obce volí ověřovatele zápisu Blanku Helešicovou a Antonína Kovářika a jako návrhovou komisi volí předsedu Radima Herůfka a členy Jiřího Možného a Pavla Nováka
- **UZ/03/04/2020** zastupitelstvo obce schvaluje rozpočtová opatření č. 3/2020
- **UZ/04/04/2020** zastupitelstvo obce schvaluje prodej nově vzniklého pozemku p. č. 4742/116 o výměře 25 m² v k.ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí dle nového geometrického plánu č. 1596-377/2017 za cenu 450 Kč/m²
- **UZ/05/04/2020** zastupitelstvo obce schvaluje prodej nově vzniklých pozemků p. č. st. 1423 o výměře 81 m², p. č. st. 1424 o výměře 30 m², p. č. 2217/46 o výměře 373 m² a p. č. 4742/117 o výměře 41 m² v k.ú. Kobylí

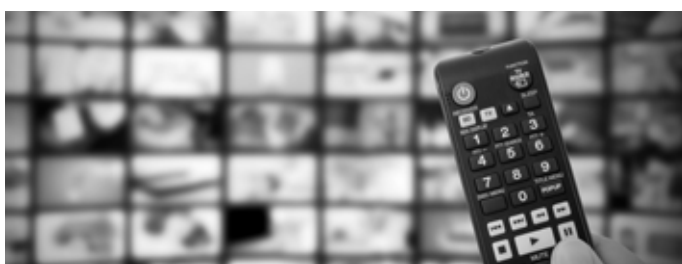
na Moravě a obci Kobylí za cenu 100 Kč/m² dle nového geometrického plánu č. 1667-161/2020

- **UZ/06/04/2020** zastupitelstvo obce schvaluje prodej nově vzniklého pozemku p. č. st. 1419 o výměře 37 m² v k.ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí za cenu 100 Kč/m² dle nového geometrického plánu č. 1652-27/2020.
- **UZ/07/04/2020** zastupitelstvo obce schvaluje prodej pozemku p. č. 3025 o výměře 2.440 m² v k.ú. Čejč za cenu 40 000 Kč
- **UZ/08/04/2020** zastupitelstvo obce schvaluje prodej nově vzniklých pozemků p. č. 4742/118 o výměře 20 m², p. č. st. 1421 o výměře 6 m² a p. č. st. 1422 o výměře 3 m² v k.ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí za cenu 100 Kč/m² dle nového geometrického plánu č. 1661-43072020.
- **UZ/09/04/2020** zastupitelstvo obce schvaluje prodej nově vzniklého pozemku p. č. 4741/31 o výměře 60 m² v k.ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí za cenu 100 Kč/m² dle nového geometrického plánu č. 1664-22/2020.
- **UZ/10/04/2020** zastupitelstvo obce schvaluje nákup třístranného sklápěče pro potřeby TS Kobylí a pověřuje radu obce výběrem dodavatele a podpisem smlouvy.

Novinky v kabelové televizi

Přechod ze zastaralého formátu DVB-T na novější a modernější formát DVB-T2 je konečně u konce. S koncem září skončí také vysílání všech stanic ve starém formátu a přijímat bude možné pouze novější formáty. Pro uživatele naší kabelové televize to znamená, že se budou muset připravit na tyto novinky:

1. Dojde ke sloučení základní a rozšířené nabídky, cena pro všechny uživatele nyní bude 165 Kč/měsíc.
2. V programové nabídce budou jak programy ve formátu DVB-T2, které bude možné přijímat pouze na novějších televizích nebo s novým set-top-boxem, tak i ve formátu HD ze satelitních vysílání. Ty půjde přijímat i na starších televizorech nebo set-top-boxech.
3. Dne 30. září by mělo dojít k novému nastavení programů, a pokud se televizor automaticky nezaktualizuje, bude nutné provést aktualizaci ručně.
4. Nová programová nabídka (tučně vyznačené kanály jsou dostupné i na starších televizích, ostatní jen na nejnovějších):

Infokanál

ČT1, ČT1 JM HD, ČT2, ČT2 HD, ČT 3 HD,
ČT SPORT, ČT SPORT HD, ČT 24, ČT 24 HD
ČT D:/ART HD

NOVA, NOVA HD, NOVA 2, NOVA Action HD,
NOVA Cinema, Nova Cinema HD, Nova Gold
PRIMA, PRIMA HD, PRIMA LOVE,
PRIMA MAX HD, PRIMA KRIMI, PRIMA COOL,
PRIMA COOL HD, PRIMA COMEDY,
PRIMA ZOOM HD, CNN Prima News HD
TV BARRANOV, BARRANOV NEWS,
BARRANOV KRIMI, KINO BARRANOV
MARKÍZA INTERNATIONAL

JOJ FAMILY HD

EUROSPORT HD, EUROSPORT 2 HD

CS MYSTERY

ÓČKO, ÓČKO EXPRES, ÓČKO STAR

ŠLÁGR, ŠLÁGR 2

SPORT 5

ORF1, ORF2

TV NOE HD

JEDNOTKA HD, DVOJKA HD, Trojka

SEZNAM CZ HD

Travel Channel

ANIMAL Planet

Discovery

Minimax

Rebel

TV Lux

Informace ze sběrného dvora

Vážení občané, v tomto podzimním vydání kobylského zpravodaje bych se s Vámi chtěla podělit o poznatky, které jsem získala na školení obsluh sběrných dvorů ve Velkých Pavlovicích. Nejvíce probíranou komoditou bylo dřevo. Díky levnému surovému dřevu mají firmy, zabývající se jeho recyklací, přísné požadavky na jeho třídění.

CO PATŘÍ DO DŘEVA:

Desky, povrchově neupravené dřevo, čisté palety, špaliky mohou být z masivního nebo z lisovaného dřeva, žádná znečištění nebo povrchová úprava například chemikáliemi, nábytek z masivního dřeva z oblasti interiéru, OSB-desky. Cizorodé součásti dřeva, které mohou zůstat: hřebíky, kování, šrouby, úchytky, panty.

CO NEPATŘÍ DO DŘEVA:

Okna, okenní rámy, dveře, dřevěné zárubně, impregnované a ostatní povrchově upravené dřevní odpady z oblasti exteriéru, MDF-desky, sololit, sololak, dřevovláknité izolační desky, laminátové podlahy, znečištěné palety, multiplexové desky a desky s protiskluzem, dřevo znečištěné asfaltem a krytinovou lepenkou, lepené parketové podlahy, dřevo z požáru, proutěný nebo ratanový nábytek. Uvedené materiály nejsou vhodné pro recyklaci, a proto patří do objemného odpadu.

CO PATŘÍ DO PAPIRŮ:

Na sběrná místa je třeba ukládat papír čistý, suchý, rozložený, sešlápnutý: noviny, časopisy, lepenka, krabice (roz-

ložené), karton, sešity, letáky, psací a balící papír, papírové obaly od potravin (neumaštěné).

CO NEPATŘÍ DO PAPIRŮ:

hygienické kapesníky, ubrousky, znečištěný papír, zafóliovaný papír, celofán, obvazy, kopírák, šanony s kovovými částmi.

CO PATŘÍ DO PYTLOVÉHO SBĚRU PLASTU:

PET láhve (zmáčknuté), igelitové pytle, sáčky, fólie, kelímky (PRÁZDNÉ, NEMUSÍ BYT VYMYTÉ), obaly od drogistického zboží, PRÁZDNÉ nápojové kartony-Tetra Packy.

CO NEPATŘÍ DO SBĚRU PLASTU:

obaly od stolních, motorových olejů, obaly silně znečištěné (např. zbytky jídel), obaly od nebezpečných látek, barev a chemikálií, PVC, guma, linolea, molitan, novodurové trubky, plastové nárazníky.

Na sběrném dvoře opět můžete odevzdat pneumatiky, ale pouze od osobních automobilů a bez disků. Apeluji na občany, aby využívaly zpětný odběr přes pneuservisy.

Na závěr přeji všem občanům krásný podzim a děkuji těm, co pečlivě třídí odpad.

Ze sběrného dvora Alena Barcalíková

Kobylí v obrazech a Hodečky

Koronavirus –Covid 19 omezil i činnost našeho muzea. Od března byly veškeré plánované akce, výstavy i Dětské hodečky zrušeny. Čekali jsme na uvolnění, kdy vládním opatřením budou znovu muzea a galerie otevřena.

Výstava „**Dětské hodečky 2020**“, kterou jste mohli vidět 17.5. -31.7.2020, nám ve fotografiích připomněla předchá-

zející ročníky hodečků, včetně textů zavádek. Byla to pouze malá náhrada za zrušený 10. ročník, ale stálo za to ji vidět, vrátit se v desetiletí zpět a vzpomínat, jak nám děti za tu dobu vyrostli, jak se z děvčátek stávají slečny a z chlapců mládenci. Nám dospělým (některým) přibyla i vráska na čele a také jak se změnila postava. Výstava měla velký úspěch nejen u místních, ale zaujala i ostatní návštěvníky muzea, kterým se líbily vystavené fotografie a také nastrojené dětské figuríny v krásných krojích. Věříme, že v následujícím roce 2021 Hodečky budů! (viz zpravodaj 2/2020)

**MUZEUM
KOBYLÍ**

Další výstavou, ještě bez vernisáže, byla výstava „**Kobylí v obrazech**“. Tuto výstavu jste mohli v muzeu vidět od 4.7. do 31.7.2020 a představila obrazy, znázorňující Kobylí a jeho okolí, od různých autorů. Známych, méně známých, neznámých, amatérských a kobyláků či jen milovníků Kobylí tak, jak vnímají nebo vidí krásy Kobylí. Obrazy jsme

měli zapůjčeny ze soukromých sbírek a doplnily je obrazy z archivu muzea. Mohli jste poznávat např. obrazy od pánů Peřiny, Havlína, Otáhala VL., Horáčka, Vojtka a jiných autorů. Výstava měla velký úspěch a zvažujeme její opakování v širším pojetí. Moc děkujeme za zapůjčení exponátů.

Kobylské jezero - vypuštěné moře

V pátek 7. 8. 2020 v podvečer nám byl za účasti filmového štábu a odborníků představen filmový projekt pod pracovním názvem "Vypuštěné moře". Za projektem stojí manželé Remundovi a filmové studio Prosvěta, s. r. o. Jako hosté s odborným příspěvkem se představili pan RNDr. Jan Květ, pan Mgr. Marek Havlíček, Ph.D., geograf a krajinný ekolog, pan starosta Mgr. Pavel Kotík a pan starosta Brumovic Ing. Rudolf Kadlec, také občané Kobylí a Brumovic. Zahájení proběhlo stylově - na dno Kobylského jezera, kde byl připraven přístřešek, posezení a občerstvení, nás od Muzea a z Brumovic svezl historický autobus "Benda truck - Muzeum Bítovčice". Vzhledem k nepodařeným filmovaným záběrům, jsme museli Kobylí objet několikrát - ale zážitek skvělý. Vydržet ve vyhřátém autobusu bez klimatizace v tento velmi horký den, byť krátkou dobu, byl zážitek na celý život, všichni jsme byli pěkně mokří.

Pak již na mokřadech následovalo představení projektu, jednotlivé a velmi zajímavé příspěvky hostů. Se skluzem cca 4 hodiny jsme se dostali, opět historickým autobusem, na plánovanou další část do Muzea, kde probíhala širší beseda s promítáním a příspěvky pamětníků. Opět moc zajímavé se spoustou nových informací. Končili jsme cca kolem 23. hod, ale končit se moc nechtělo, témat a informací bylo stále dost. Co dodat? Těžká to práce filmových pracovníků. Ale stálo to za to! Už teď se těšíme na konečné dílo a další spolupráci s autory. Jsme rádi, že téma Kobylského jezera je aktuální, zajímavé a živé.

KLUB PŘÁTEL HISTORIE

Radoslava Bureš Obadalová

Po půl století jsem se opět vrátil do kraje kolem zaniklého Kobylského jezera, kterým jsme se - parta botaniků a zoologů pracujících v ústavech Akademie věd v Brně - zabývali v posledních třech letech jeho krátkodobé obnovy v letech cca 1960-67. S obdivem jsem zjistil, že se část tehdejšího mokřadu v poslední době podařilo obnovit do velice přitažlivé a instruktivní podoby. Nepochybně to přispívá k omezování nepříznivých důsledků klimatických změn na zdejší přirozeně srážkově proměně chudobnou oblast.

K mému obdivu a díkům, jež náleží vedení obce Kobylí v této věci, přistupuji můj obdiv a vděčnost obci Kobylí za ustavené, rozšiřované a popularizaci muzea, jaké by Kobylí mohly závidět leckterá počtem obyvatel větší města, nemluvě o obcích. Zasluky vedení obce i kobylských občanek a občanů podporujících své muzeum a pečující o ně asi nelze dostatečně vynachválit. Zdejší muzeum je vskutku perlou mezi krásami kraje podél Trkmanky.

Nakonec chci velice srdečně poděkovat za krásné přijetí, jehož se zde dostalo jak v muzeu, tak v obci včele s panem starostou. Vážím si neobyčejně toho, že se s nimi všemi mohu podělit o naše zážitky z působení na rozlehlých mokřadech obnovšihu se Kobylského jezera z let 1965-67 a těším se, že znalosti zdejších občanů mé vzpomínky dopl-

ní, poznatky tehdejší doplní dalšími a nesprávnosti v mých představách opraví.

Velký dík!

Jan Květ, pracovník Botanického ústavu ČSAV, (87 let) ekologického oddělení v Brně v r. 1964-72 v zastoupení žijících i již nežijících mokřadníků z Kobylského jezera v uvedených letech. Nyní: Ústav výzkumu globální změny AVČR Brno, v. v. i. detašované pracoviště Třeboň

100. výročí narození Dany Medřické

Výstavu k výročí narození herečky paní Dany Medřické jsme zapůjčili od Kulturního centra města Bíliny, které celou výstavu vymyslelo a ve spolupráci s Václavem Vydrou, synem paní Medřické, ji také zrealizovalo. Autorka výstavy Monika Voitová, nám, se souhlasem pana Václava Vydry, výstavu do Kobylí zapůjčila. Vzhledem ke koronavirové přestávce jsme neměli časový prostor tuto nádhernou a zajímavou výstavu, mapující profesní i soukromý život vynikající herečky, představit takovému množství návštěvníků jaké by si zasloužila.

Slavnostní vernisáž za účasti pana Václava Vydry, jeho manželky Jany Bouškové a paní spisovatelky Bohumily Spisarové, byla zahájena v sobotu 8. 8. 2020. Návštěvníků a hostů se sešlo na muzejním dvoře opravdu hodně a celý podvečer moderovaný Jarmilou Borovičkovou se nesl v přátelském duchu. Pan Václav Vydra s manželkou Janou

Bouškovou byli úžasní, stejně jako spisovatelka paní Spisarové.

Škoda, že vzhledem k dalším povinnostem, museli vzácní hosté brzy odejít, ale slíbili, že se vrátí! Krásnými písničkami podvečer osvěžili zpěvem za doprovodu kytary Vítek Veselý, s vynikající zpěvačkou Zuzanou Teplíkovou. Užili jsme si to a nejen my, ale dle ohlasů odcházejících všichni zúčastnění, kteří v horkém počasí, navštívili tuto velmi pořízenou akci. Bylo nám dobře.

Výstava věnovaná Daně Medřické končí v úterý 22. 9. 2020, kdy ji půjčujeme do obce Studená. Děkujeme celému KC Bílina, panu Vydrovi, paní Spisarové, televizi Barandov a dalším, kteří se podíleli na této jedinečné výstavě. Muzeem prošlo mnoho turistů z různých koutů naší země, kteří neváhali a do Kobyly na výstavu přijeli, přitom se si zájmem prohlédli celé muzeum. Skupina turistek z Prahy se moc divila, že tuto výstavu nenabízí Praha. Co na to odpovědět? Všichni, kteří přijeli jen na Medřickou a následně shlédli celé muzeum, byli nadšení a my také, že jsme mohli krásy našeho muzea ukázat. Návštěvníci muzea často kladli otázku "Co měla paní Medřická společného s Kobylym?". Je nám moc líto, že jsme museli

odpovídat, že nic, že bychom byli moc rádi, kdyby něco měla, ale pravdou je, že neměla. Ale to nic nemění na tom, že to byla vynikající herečka, osobnost a žena, která si zasloužila vzpomínkovou poctu a v Kobyly jsme měli čest expozici prezentovat.

Další často kladenou otázkou byly želvičky doplňující panely a fotografie, co měly společného s paní Medřickou? Jsou to Poldinky, želvičky z úspěšného seriálu „Taková normální rodinka“. Doprovodný program pro děti ze škol byl na želvičkách založen, děti je měly spočítat a následně byl vylosován vítěz. Bohužel na tuto výstavu děti cestu nenašly, měly prázdniny a jiné zájmy, velká škoda.

Při vernisáži se podepisovala kniha od paní Spisarové – Vaše Dana Medřická. Na všechny se kniha nedostala, tak pan Vydra slíbil, že chybějící knihy podepíše a dodá. V Muzeu byl vytvořen seznam požadavků, který bude po konci výstavy zaslán panu Vydrovi. Až knihy přijdou do muzea, budou si je moci objednatelé vyzvednout.

Ještě jednou díky všem za tuto jedinečnou výstavu. Nebylo výjimkou, že ve výstavní místnosti návštěvníci strávili i hodinu a odcházeli spokojeni, někdy se slzami v očích. Muzeum Kobyly bylo důstojným místem pro tuto výstavu o paní Medřické – Herečce s velkým H.

Radoslava Bureš Obadalová

Dana Medřická 11. července 1920 Praha – 21. ledna 1983 Praha, byla česká divadelní, televizní a filmová herečka. Jedna z největších herečkových hvězd 20. století. Již od své první návštěvy divadla v šesti letech toužila stát se herečkou. Když jí přísný tatínek nedovolil jít na konzervatoř, odmaturovala na pražském dívčím gymnáziu v Dušní ulici. Studium na konzervatoři sice zahájila, ale nedokončila a už na jaře 1940 nastoupila do svého prvního angažmá v Brně, kam ji jako „novou naději českého divadla“ doporučil režisér Jaroslav Kvapil. Další kroky vedly herečku do Plzně a ještě před koncem války do Prahy. Zde začínala v Lidovém diva-

dle Uranie, ale již od září 1945 působila v Městském divadle na Královských Vinohradech. První velký úspěch jí přinesla role Slávky Hlubinové ve Šrámkově Měsíci nad řekou, kterou hrála na jevištích v Plzni i Praze, ale v níž zazářila především ve stejnojmenném filmu Václava Kršky z roku 1953. Na scénách Městských divadel pražských v letech 1954–1959 a Národního divadla (1959–1983) vytvořila desítky různorodých ženských postav světového repertoáru. Její interpretace se vyznačovaly neokázalostí, prostou i jedinečnou schopností vystihnout komické i tragikomické charaktery. K jejím životním rolím kromě Šrámkovy Slávky patřila Blanche v Tramvaji do stanice Touha T. Williamse, titulní role v Brechtově Matce Kuráži, ale především Erži Orbánová v Kočičí hře maďarského autora Istvána Örkényho. Zásluhou mistrovského výkonu Dany Medřické se Kočičí hra stala jednou z divácky nejúspěšnějších inscenací v historii Národního divadla a dosáhla 403 repríz. Dávala vždy divadlu přednost před filmem, přesto vytvořila na pět desítek filmových rolí. Málokdo z filmových režisérů jí však nabídl roli, jaká by odpovídala

herečce jejího formátu. A tak její Slávka Hlubinová zůstala pro diváky po desetiletí vrcholem jejího filmového umění. Také na televizní obrazovce se objevila v několika seriálech, jako Taková normální rodinka, F. L. Věk nebo Nemocnice na kraji města. Nezapomenutelným zůstal herecký koncert dvojice Dana Medřická – Karel Höger v televizním komorním dramatu Romeo a Julie na konci listopadu.

V roce 1979 zemřel po delší nemoci její celoživotní partner Václav Vydra mladší, s nímž žila od roku 1945 a vychovávala syna Václava Vydru nejmladšího, dnes dalšího pokračovatele herecké dynastie Vydrů.

Všechny své role brala vážně a zodpovědně, a to jak na jevišti, tak v osobním životě, zapomínala jen sama na sebe. Jejím „babímu létu“, vztahu se Španělem Artemiem, který v padesátých letech žil v Praze a patřil tehdy k jejím obdivovatelům, nebylo už dopřáno mnoho času. Jejich manželství trvalo jen něco přes rok. Dana Medřická byla hospitalizována se srdečním infarktem, na jehož následky zemřela v pátek 21. ledna 1983

Wikipedie

Výstava panenek a medvídků a něco navíc

Vernisáží dne 17. 8. 2020 byla zahájena výstava autorských i krojovaných panenek a medvídků. Vzhledem k velmi horkému počasí a konkurenčním akcím v okolí, nepřišlo tolik návštěvníků, jak minulý týden na akci o Daně Medřické, ale na kvalitě celého odpoledne to neubralo. Počasí nám přálo až moc, bylo hodně teplo, ale zvládli jsme to a i o přísun tekutin bylo postaráno.

Celé odpoledne se neslo ve stylu panenky k panenkám. Panenky – dvě děvčata z Vrbice Magdalenska Grégrová a Tereška Bílková se nám postarala o kulturní program. Byly skvělé, krásný zpěv a hra na cimbál způsobily, že mnohým z té čistoty a krásy běhal mráz po zádech. Úžasný zážitek. Další panenky se postaraly v občerstvení – děvčata z Klubu přátel historie, a 4 panenky, autorky výstavy Míla Klimeška Strnadová, Lýdie Šerá, Marie Smetanová a Milena Uhrová nám představily svá krásná díla, panenky

a medvídky. Dámy jsou nesmírně šikovné a kreativní s velkou fantazií. Mají úžasného koníčka, nádhernou zálibu, kdy jde ruku v ruce šikovnost, manuální zručnost a fantazie a spojením vznikají neskutečná a překrásná díla. Vše, co na panenkách vidíte, je jejich dílem. Děkujeme moc, že si našly čas a prostor, aby svá krásná díla ukázaly nám, tady na jihu Moravy, v našem muzeu.

Výstava je doplněna dalšími panenkami, a to krojovanými, které jsme si zapůjčili ze soukromých sbírek z blízkého i vzdálenějšího okolí. Doplnili jsme i o krojované panenky z depozita muzea. Všem, kdo nám ochotně panenky zapůjčili moc děkujeme. Výstava je nádherná a u návštěvníků má velký ohlas.

Radoslava Bureš Obadalová

Něco málo o historii panenek

Historie panenky, jako obrazu lidské bytosti sahá až k samým počátkům naší civilizace. Nejstarší dochovaná panenka, která sloužila jako dětská hračka, pochází z Mezopotámie a byla vyrobená z alabastru. Ve starém Egyptě byla panenka s pohyblivými končetinami a často velmi detailně a výtvarně zpracovaná v době okolo 200 let př. n. l.

Jedna z prvních písemných zmínek o existenci dřevěných panenek, jak je vnímána dnes, pochází z britské závěti z roku 1548, kde mezi odkazované patří i panenka s dřevěnou hlavou pokrytou sád-

rou. Rozmach řemeslné výroby je po Evropě datován na přelom 17. a 18. století do míst v rakouském Tyrolsku, Bavorsku a Durynsku v Německu. Menší dílny pracují také ve Francii a Británii. Většinou se jedná o soustruženou výrobu s malovaným obličejem, vlásky a šitými šaty, s velmi jednoduše zpracovanými končetinami.

Na území Čech začíná vznikat drobná řemeslná výroba dřevěných kloubových panenek od poloviny 18. století jako alternativa drahým dřevěným, nebo již porcelánovým pannám rakouské, německé, francouzské nebo anglické výroby. Postupem času se z nevalně zpracovaných výrobků, které byly nejprve opatřeny sádrovou hlavou s malovaným obličejem i vlasy, dřevěným tělem a textilními končetinami stala propracovaná výtvarná díla, která svým zpracováním konkurovala i těm nejuznávanějším značkám a řemeslníkům. Zlatý věk panenek přichází v 19. století, kde vznikají, především v Německu velké továrny produkující krásné biskvitové panenky.

Panenky byly v průběhu věků tvořeny z rozličných materiálů. Mezi základní přírodní materiály patří především textil a dřevo populární nejvíce do 19. století. Poté papírmaš, keramické materiály a glazovaný porcelán. S rozmachem syntetických látek přichází na scénu celuloid, plast a v současné době nejrozšířenější PVC.

Panenky jsou také předmětem Sběratelství. To má tradici sahající až do středověku, kdy byly luxusní dekorační panenky jedním z ukazatelů prestiže jejího majitele. V současné době se sběratelé rozdělují na dvě velmi specifické skupiny - sběratelé historických panenek a panenek současných - to jest umělecké panenky, realistické panenky.

Wikipedie

Den pro děti ze Slunéčka v Muzeu - 11. 8. 2020

V úterý patřilo muzeum dětem - celodenní program pro děti z FK Slunéčko. Brzy ráno od 8 do 13hodin těm nejmenším. Odpoledne od 15 hod. těm starším, kteří vydrželi až do 23hod. Program pro obě skupiny byl kreativní i sportovní. Od všeho něco. I soutěž, stezka odvahy a večerní letní kino. Byl to super den v muzeu - dětem se líbil.

Dneska v muzeu
 bylo pěkný program
 pro děti
 a feldlerka knička Slunéčko.
 Měně ho mělo! 😊
 Všechny se divně podívaly
 a ověřily si, jaké jsou
 (mim) spíšičky.
 Děkuje se! ❤️

Kobylí, Kobylíčko

... vzpomínky na osobnosti a události našeho mládí, a od dědy Hanáka přes Frantu Štiku až po Tendence a Kontury

Kobylí, Kobylíčko... písničkový recitál Vítka Veselého v páteční podvečer 28. 8. 2020 se moc podařil. Přišlo se Vás podívat, zaposlouchat, zavzpomínat, či jen tak, hodně. Nachystané sety a lavice nestačily, tak jsme museli z muzea vynést téměř všechny židle. Stálo to za to! Atmosféra skvělá, vynikající a profesionální výkon Vítka. Ten by mu mohli závidět mnohá známá jména. Totéž i jeho hosté. Vzhledem k tomu, že celý projekt a vystoupení jsme začali plánovat a chystat před necelými třemi týdny, tak klobouk dolů. Hosté, Zuzana Teplíková, Eva Javůrková, Ivo Rylka, Vlastimil Sycha a Josef Rychlý, které si Vítka pozval, neměli možnost něco nazkoušet, vše bylo už načisto v muzeu před publikem. Super výkon. Díky všem, účinkujícím, hostům, divákům, zvukaři, kameramanovi, týmu Tetiček při Muzeu Kobylí, obci Kobylí a Vítkovi, že do toho šel. Věřím, že všichni odcházeli spokojeni, nadšeni a správně naladěni. Podle ohlasů účastníků se celý recitál moc líbil. Vrátili jsme se do let dávných i nedávných, zavzpomínali na ty, co už mezi námi nejsou, a poslali jim hodně krásných písní. Vítka děkujeme moc. Celý podvečer je zachycen v obrazové i zvukové podobě a bude pro zájemce v Muzeu.

Radoslava Bureš Obadalová

Rozloučení s Doc. Oldřichem Francem

V sobotu 8. 8. 2020 ve 14 hodin se sešla na místním hřbitově rodina a přátelé doc. Oldřicha France, který zemřel v červnu 2020. Jeho přáním bylo, aby byl uložen na hřbitově v rodném Kobylí. Celý svůj život zasvětil historii a historii obce Kobylí a jejího okolí. Vydal, byl autorem či spoluautorem mnoha publikací. Do místního muzea daroval většinu svých knih. Nezapomeneme!!!

V červnu nás bohužel zastihla další smutná zpráva. Zemřel velký přispěvatel k udržení tradic a historické paměti Slovácké brigády plk. v. v. Vlastimil Němeček z Podivína. Byl velkým příznivcem našeho Muzea, které, pokud mu

to zdravotní stav dovolil, při vernisážích a besedách rád navštěvoval. Dlouhodobě poukazoval na zapomínání na čs. dobrovolníky bojující v letech 1918-1919 o hranice Československa. Jejich osudy připomněl v mnoha článcích a konferenčních příspěvcích. V loňském roce ještě stihl připravit rekonstrukci hrobu vojáka Slovácké brigády Václava Neužila na podivínském hřbitově. Pan Němeček tento hrob dlouhodobě opatroval a připravoval zde pietní shromáždění. Budeme na něj s díky vzpomínat!

Oldřich Franc *24. 1. 1929 †17. 6. 2020

doc. PhDr. Oldřich Franc, CSc., kandidát pedagogických věd, zasloužilý školský pracovník, učitel, je kobylský rodák, od roku 1953 působil na severní Moravě, od roku 1963 žil v Praze.

Narodil se r. 1929 jako nejstarší syn místního obchodníka Oldřicha France, který přišel do naší obce s manželkou Miladou roz. Klíčovou v r. 1927 z Prostějovska. Brzy zde zdomácněli. Francovy děti vyrůstaly v rodině, jejichž výchova vedla k lásce k domovu, vlasti a národní historii. Francovi se výrazně podíleli na práci v Tělovýchovné jednotě Sokol. Oldřich se také zapojoval s ostatními mladými v Kobylí do národopisné činnosti, zvyků, jež se v obci každoročně slavily. Pořídil si i starodávný lidový kroj, ve kterém rád chodil. Po maturitě na obchodní akademii se

stal studentem na pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze (1948-1951). Studoval historii, zeměpis, později i český jazyk. V dalších letech pak působil jako učitel, zástupce ředitele, šk. inspektor v Písařově, Červené Vodě, Králíkách a Žamberku. Po dalším studiu při zaměstnání (1953-1958) na Vysoké škole pedagogické v Praze a vědecké přípravě v ČSAV se stává kandidátem věd (1970). Po rigorózním a habilitačním řízení na Ped. fakultě Univerzity Karlovy se stává docentem pedagogiky (1976). V letech 1963-1967 pracuje jako odborný pracovník a vedoucí Výzkumného ústavu pedagogiky v Praze. V dalších letech do r. 1986 působí v různých funkcích a oborech na ministerstvu školství a kultury, v letech 1986-1990 jako proděkan na pedagogické fakultě U.K. Na tyto obory byla převážně orientována jeho rozsáhlá publikační činnost. Cestoval po evropských zemích, kde poznával různé typy školství a vzdělávacích systémů. To mu umožňovala znalost tří jazyků.

Po odchodu do důchodu v r. 1990 se docent Franc věnoval soustředěně historii, která byla vždy jeho celoživotní láskou. Zaměřil se na důkladné studium dějin jižní Moravy a naší obce Kobylí, kam z Prahy často zajížděl. Navázal spolupráci s Klubem přátel historie Kobylí a nově vzniklým muzeem (1997). Důležitým příspěvkem k poznání dějin obce je jeho několik verzí studie o historii Kobylí: „Kobylí-poznámky k dějinám obce“ a série sešitů „Toulky kobylskou minulostí I-X“. V r. 2000 vydalo Muzeum obce Kobylí-Klub přátel historie Francovy „Dějiny Kobylí v datech“, které byly okamžitě rozebrány. Druhé doplněné vydání „Dějiny Kobylí“ vyšlo s podporou Obce Kobylí v r. 2004. Jsou to poznámky k dějinám obce od pravěku do roku 2000 s bohatými přílohami v podobě map, ilustrací, fotografií, rejstříků. Jak sám docent Franc ke svému dílu poznamenává: „Rodná obec Kobylí nebyla nějakou bezvýznamnou osadou. Kobylí bylo místem, kudy šly dějiny a někdy bohaté i na nepříznivé události. Zde se dařilo zemědělcům už od pravěku. Bylo a je místem, kde se neodmítala víra, vzdělanost, ale ani společenský život a pokrok. Po přečtení dějin Kobylí zjistíme, že na to místo, kde žijeme nebo kde jsme se narodili, můžeme být hrdi.“

Velmi přínosným doplněním historického bádání O. France jsou jeho příručky k dějinám obce. Ve vlastním nákladu vydal pak v roce 2016 v Praze v kroužkované vazbě ještě další velmi obsáhlé „Dějiny Kobylí – A B C“ – slovníček, malý dějepis – poslední pracovní verze 1,2.

Oldřich Franc jako čestný člen Klubu přátel historie Kobylí uspořádal v kobylském muzeu a základní škole několik besed. Na základě velmi bohatého, dlouhodobě shromažďovaného materiálu přispěl svou tvůrčí činností k oživení minulosti pro další generace Obce Kobylí.

Těší nás, že nezapomněl na svou rodnou obec, i když ho život zavál do jiných končin naší vlasti. Za jeho časově nevyčísitelnou a těžce ocenitelnou práci mu patří velký dík.

Oldřich Franc se zapsal nesmazatelně mezi nejvýznamnější občany našeho Kobylí.

Čest jeho památce!

Klub přátel historie Kobylí

Život za starých časů

Jako čestný člen Klubu přátel historie Kobylí bych si - ve svém věku 83 roků - rád uchoval kontakt na legendární obec Kobylí. O to více si však považuji mít možnost a četbou zpravodaje Kobylí dědina dozvědět se o tom, co je v Kobylí nového. Rád bych si svoje členství v KPH obhájil, a proto posílám vzpomínku na život v Kobylí tak, jak ji napsal můj děd - "bujarý Kobylák" - MUDr. Ctibor Bezděk a publikoval v knize "Jak rád jsem žil...".

Srdečně Vás zdravíme.

Alex Bezděk a Olga Bezděková

Kobylský kostelíček

Z kapitoly XI., s. 160

Kostelíček a jeho okolí

Na hodonských cestách jsem jednou zažil malou příhodu. Děd Ploskal se dobře znal s hodonským děkanem p. Němcem, který jezdil do Kobylí na vizitaci. Stalo se jednou, že mě děd, když jsem končil svůj pobyt v Hodoníně a měl se opět vrátit do Kobylí, podstrčil děkanovi, aby mne svezl s sebou, když jel na vizitaci do Kobylí. Bylo to brzy na jaře, cesty byly špatné, proto jsme jeli celou cestu po silnici. Přijeli jsme na dolní konec Kobylí, kde už stál starosta s obecním výborem, veteráni, družičky a hojně obecenstva k přivítání p. děkana. Kočár zastavil zrovna před starostou, který už otevíral ústa, aby spustil své slavnostní uvítání. Děkan se chystal vystoupit z kočáru, aby vyslechl starostu s náležitou úctou. Seděl jsem však ve voze tak nešikovně, že děkan nemohl vystoupit z kočáru, dokud jsem já nevystoupil. Tak se stalo, že první, kdo vylezl z krytého kočáru, jsem byl já - kluk Bezděkův. Kamarádi se vztekali závistí, že se mně dostalo takové cti, družičky se pošťuchávaly a dospělí se udiveně podívali na mou ustrašenou postavičku, která se starala, aby co nejrychleji zmizela z očí.

Procesí

Z kapitoly XI., s. 164-166

Nejhlubším dojmem na mne působila procesí konaná na jaře na sv. Marka, směřující ven do polí. Za pěkných

slunečních dní vyšla celá obec do polí, do probouzející se jarní přírody. Kněz ve sněhobílé rochetě, my kluci ministranti v červených komžích a bílých košilích. Za knězem nesl starosta obce sošku sv. Marka, první radní tlustou voskovicí, jiní korouhve, vpředu šli školáci, z nichž první nesl kříž, a vzadu za knězem se tísnil mnohohlavý zástup vesnických obyvatel, který ve svých krojích tvořil nejpestřejší směsici barev. Hlahol zvonů nás provázel daleko do polí a zmíral až za mírnými svahy „dvořanek“. V Kobylí měli jen dva velké zvony: „poledňák“ a „prefusňák“. Oba měly velmi lahodné hlasy. Podle rytmu harmonických úderů jejich srdcí jsme s nimi skandovali: Pojdte lidi do kostela, už je brána otevřená.

Večer po klekání kostelník uhodil srdcem o stěnu zvonu šestkrát za sebou. My jsme překládali toto znění zvonu slovy: Tam ten den, tam ten den! Člověku se zdálo, jako by viděl opět jeden den mizet v ohromném, nekonečném a nepochopitelném moři věčnosti.

Pomalu se průvod ubíral širými, jasně zelenými lány mladého osení, na němž se třpytily pestré perličky rosy a které dýchaly nepopsatelnou vůni mládí, slunce, vzduchu, který jemně ševalil stvolky hebkých travin. Vlna za vlnou čeřila se tichým, sotva slyšitelným šelestem jeho zdánlivě nehybné plochy. Vysoko nad námi ztráceli se v nezměrných tůních nebeské modři skřivani a neúnavně pěli své jásavé hymny nového života, radosti a vděčnosti. Vysoko na východním nebi stála usměvavá sluneční koule, která nastoupila svou každodenní pouť, zlatila hlouček lidí, zpívajících s větším nadšením než uměním táhlé melodie vážných církevních chorálů. Harmonie okolní přírody byla tak veliká, že do ní docela souzvučně zapadl i lidský zpěv, jehož ozvěna se tiše nesla vlnícím se obilím. Byla to tichá nevtíravá krása, která neuvědoměle otevírala lidská srdce, činila je přístupnými vyšším citům a umožňovala jim aspoň tušit blízkost Boží. Ovšem nevím, byl-li mezi námi vůbec někdo,

kdo si uvědomoval velikost tohoto okamžiku a kdo by se vědomě opravdu blížil Bohu. Hloubku a krásu tohoto okamžiku si nikdo neuvědomoval, ale téměř každý ji tušil, a proto aspoň památka těchto nezapomenutelných chvil zůstala každému zachována v duši po celý život. Člověk se k ní vrátí při každé příležitosti, neboť v této, byť i neuvědomělé vzpomínce, nalézá sílu, která mu pomáhá přenášet a přemáhat hrůzu denního života. Je to také jeden z kořenů, jimiž se katolická církev pevně zachytila v srdcích venkovského lidu.

Děda Hanák by byl spokojený

V době velkých porevolučních společenských změn v 90. letech minulého století začalo docházet k rozpadu mnohých dechových kapel. Někteří muzikanti začali podnikat a na nějaké muzicírování už moc času nezbývalo. Býval jsem tehdy u dědy Hanáka v Brumovicích častým hostem a naše debaty se samozřejmě, kromě muziky, točily také kolem této nové doby. Děda Hanák byl politickým změnám nakloněn, ale rozpad některé muziky v okolí ho vždycky zamrzela (např. Legruťi z Velkých Bílovic, Starohorka z Velkých Pavlovic, Rozmařilka z Bořetic). Měl strach, aby tak nedopadly i dvě kobylské kapely, které založil a muzikantsky vychoval – Rozmařilka a Lácaranka. Jeho vize byla taková, že časem (jak bude muzikantů ubývat), by se tyto dvě kapely mohly spojit v jednu – čistě kobylskou a hráli by tam pouze Kobyláci. Tato vize naplněna nebyla. Obě kapely úspěšně vstoupily do 21. století. Rozmařilka bohužel v roce 2005 ukončila svoji činnost, Lácaranka pořád hraje a letos slaví 45 let od svého založení.

Ovšem alespoň k částečnému splnění přání dědy Hanáka o kapele, kde hrají pouze kobyláci, došlo. Jeden ze zakladatelů DH Rozmařilka, Jara Novák (Akoš), kolem sebe soustředil muzikanty z Kobylí a muzikanty pocházející z Kobylí, ale žijící mimo rodnou obec. S nimi hraje na církevních akcích a pohřbech. Sestava: křídlovky - Jožka Kostiha (Rozmařilka), Pavel Svoboda (Lácaranka), tenor – Jožka Kaňa (Lácaranka), baryton – Milan Otáhal (Lácaranka), 1. B trubka – Jara Ambros (Rozmařilka), tuba – Jara

Novák (Rozmařilka), bicí – Libor Haman st. (Lácaranka, Rozmařilka). Takže síly jsou vyrovnané.

Z pracovních důvodů a jiných povinností se nesetkáváme na každé produkci Jary Nováka, ale když se sejdeme a hrajeme pouze v této kobylské sestavě, vždycky vzpomene na našeho zakladatele a učitele dědu Hanáka a říkáme si, jak by byl spokojený, že mu jeho vize alespoň částečně vyšla.

Odchovanec dědy Hanáka Pavel Svoboda

VOC Modré hory

Frankovka, Modrý Portugal a Svatovavřínecké. Tři charakteristické odrůdy vlnařů Modrých hor právě dozrávají na nejslunnějších svazích moravských vinic. Díky perfektním podmínkám z nich vzniknou jedinečná červená vína, lehká a ovocná.

Modrohorští vlnaři zvou na skleničku – noblesní Frankovky i jemného Modrého Portugalu. | foto: archiv VOC Modré hory

Jenom 18 vinařství se může pyšnit značkou vín originální certifikace VOC Modré hory. Všechna leží v katastru pěti jihomoravských obcí – Bořetic, Kobylí, Němčiček, Velkých Pavlovic a Vrbice. Vedle společné historie a tradic

Modré hory zdobí celá řada přírodních památek a rezervací. Třeba Jesličky a Nosperk v Němčičkách, či Zázmoníky v Bořeticích. | foto: archiv VOC Modré hory

je pojí především perfektní podmínky pro pěstování modrých odrůd révy vinné v Česku.

Blízko Ždánického lesa a směrem k Pálavským vrchům v těchto dnech dozrávají hrozny třech typických odrůd Modrých hor. Spolu s viničními tratěmi jsou vybrané velmi přísně tak, aby ve víně a chuti odrážely terroir, tedy jakéhosi ducha místa.

„Seriózní Frankovka, jemný Modrý Portugal a ovocné Svatovavřínecké jsou v této krajině perfektní i díky půdě bohaté na hořčík – prvek důležitý pro dokonalé dozrání hroznů,“ vysvětlil manažer modrohorských vinařů Lukáš Stávek.

Vinaři už brzy sklídí hrozny z pečlivě vybraných viničních tratí. Očekávají velmi kvalitní ročník. | foto: archiv VOC Modré hory

Recept na krásné červené? Rok a půl v sudu

Než se letošní červená vína dostanou na trh, poleží si aspoň 18 měsíců v sudech. „Počkat se vyplatí. Pro netrpělivé doporučuji sáhnout po starších ročnících nebo šťavnatých rosé vyráběných ze stejných modrých hroznů, jen jiným technologickým postupem,“ doporučil Stávek.

Ne všechna vína nakonec ponесou známku VOC, vinaři se na nich musí mezi sebou shodnout. Hlídnou, aby ve víně nebyl třeba příliš dominantní tón barikového dřeva.

Úspěchy sklízí doma i v zahraničí

Vína VOC Modré hory se každoročně umísťují na předních příčkách tuzemských i mezinárodních soutěží. Úspěšná jsou také v Salonu vín České republiky. „Ocenění našich vinařů na světových soutěžích dokazují, že kvalitní červená vína umíme taky a není třeba vyhledávat jen ty zahraniční,“ vyzdvihl Stávek a doplnil, že Modré hory jsou sice malý region, ale s o to osobitějšími víny.

Výhled ze Slunečné vezme dech

Modré hory spojuje taky více než třicet kilometrů naučných vinařských tras pro cyklisty a pěší. Vedou blízko turisticky oblíbených míst a několika rozhle-

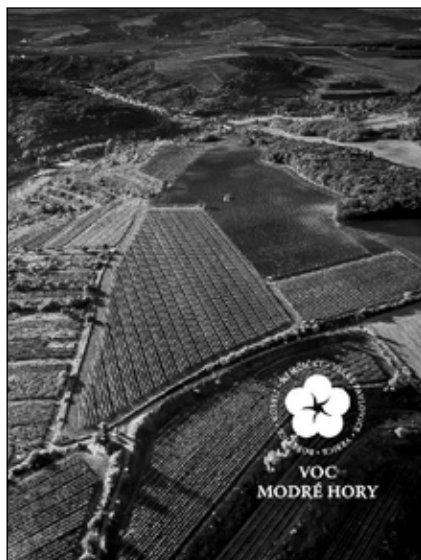
den, třeba Kraví hory, Slunečné a Kobylího vrchu. „Modré hory se nejlépe poznávají ve skleničce. Při dechberoucích výhledech na malebné okolí, kde se tato vína rodí, chutnají úplně nejlépe,“ dodal manažer spolku.

Jako jediné české VOC se Modré hory zaměřují na vína pouze z tradičních modrých odrůd. | foto: archiv VOC Modré hory

Region Modré hory má co nabídnout vinnému i nevinnému turistovi. | foto: archiv VOC Modré hory

Poznej Modré hory,
místo, kde se rodí
krásná červená vína.
Jsou lehká a ovocná.
Sami vinaři je pečlivě
vybírají z nejpříhodnějších
odrůd a nejslunnějších
vinic.

www.vocmodrehory.cz

Nová otevírací doba pošty Kobylí

Od 1. 10. 2020 se mění otevírací doba na naší poště.

Pondělí	11:00 – 12:00	13:00 – 18:00
Úterý	08:00 – 12:00	13:00 – 15:00
Středa	11:00 – 12:00	13:00 – 18:00
Čtvrtek	08:00 – 12:00	13:00 – 15:00
Pátek	08:00 – 12:00	13:00 – 15:00

Z činnosti ZO ČZS Kobylí

Vážení spoluobčané, milý čtenáři, hodnocení letošního roku bude celkem strohé díky koronavirové krizi, která ovlivnila život nejen v Kobylí, ale na celém světě.

Jako jedněm z mála se nám podařilo v březnu uspořádat výstava vín o které jsem se podrobně rozepsal v jarním čísle zpravodaje. Pak už následovala opatření, která nám znemožnila spoustu naplánovaných akcí. První zrušenou akcí byl zájezd po vinařstvih v sousedním Rakousku, který jsme měli naplánovaný na 13. 3. Snad proto, že to byl pátek třináctého vyšlo ve čtvrtek vládní nařízení, že od

pátku se nesmí vycestovat do Rakouska. Díky trvajícím omezením se zrušil i zájezd na jarní výstavu „Floria Jaro 2020“ do Kroměříže. Další zrušenou akcí, které jsme měli v plánu se zúčastnit (a možná i vyhrát) byla soutěž ve vaření fazolové polévky „Budmerická fazulovica“, ve které nám loni uteklo vítězství jen o vlasek. Velkou akcí, která se nekonala byla Celostátní výstava vín ČZS, kterou měla technicky zajišťovat naše základní organizace.

Takže první akcí, na které jsme se podíleli i my, zahrádkáři, bylo Zarážení hory, na které tradičně nechybí náš stánek s víny od přátel zahrádkářů a drobných vinařů. Ale darovalo nám vína i větší vinařství, a to VÍNA HERZÁNOVI, takže jsme porovnali vína amatérů i profiků. Sice Zarážení hory proběhlo v komorním domácím prostředí, myslím si, že se celá akce vydařila a jsem rád, že jsme i my Zahrádkáři mohli přispět svým stánkem.

První víkend v září jsme ve spolupráci s obcí uspořádali šestý ročník výstavy ovoce a zeleniny „Kobylská zahrádka“. Akce se tradičně konala v obecní sokolovně a sešla se nám na výstavě spousta krásných exponátů, a to nejen ovoce a zeleniny, ale i různých výrobků z nich. Sice jsme chtěli letošní výstavu rozšířit o soutěž ve vaření „zelňačky“ a prezentaci minipivovarů, což se nám nepodařilo, jelikož nikdo nevěděl, jaká opatření se na nás chystá, byl

letošní roční o něco pestřejší. A to doslova. Díky firmě LUKON GLADS z Lysé nad Labem, která nám dodala na naši výstavu přes dvě sta mečíků. Děkuji tímto majiteli Jardovi Koníčkovi, který nám věnoval 147 druhů mečíků a k tomu několik dekoračních květinových kytic. Na výstavě opět nechyběli tradiční vystavovatelé, jako pan Kotík se svou prezentací agáve, pan Líznař měl opět nádhernou výstavku kaktusů, kterou z velké části rozdál v pondělí školákům, pan Fridrich vystavoval své křížence kiwi a jiných plodů a v pondělí školákům vysvětloval, jaká je to dlouhá cesta šlechtění kiwi, když na jedno křížení je potřeba deset let a představil tak svou čtyřicetiletou práci. Nechyběla samozřejmě výstava hroznů, kde nám velkou měrou přispěl pan Bukovský, a to hlavně svými novošlechtěnci a také nechyběla výstava uměleckých děl od Radky Ševcové. Svůj stůl si našli i medíky od pana Kovaříka, na kterém jste mohli najít i marmelády, čatný, hořčice a jiné výrobky.

Výstavu samozřejmě doplnila spousta exponátů od drobných zahrádkářů a to jablka, hrušky, švestky, rajčata, papriky a prostě všechno co se jen dá vypěstovat na zahrádce. Samostatnou expozici si letos vydobily chilli papričky, které se pevně usadily v srdcích Kobyáků, snad proto, že tak skvěle podporují metabolismus, nebo pro svoji rozmanitost jak ve vzhledu, tak i v pálivosti. Jsou odrůdy chilli papriček, které se pěstují spíše pro svůj vzhled jako okrasná květina než pro spotřebu. Jako vždy se sešlo spousta dýní, a to jak okrasných, tak konzumních, a tak bylo možno uskutečnit soutěž o největší dýni. Snad díky četným deštům, které nám dýně pěkně nalily, vyhrála paní Růžka Brdečková se svou dýní o obvodu 172 cm a váze úctyhodných 32,2 kg a získala poukaz do prodejny Hospodářských potřeb. Nevím, jestli jsem zapomněl někoho jmenovat, ale díky patří všem, co přispěli na naši výstavu jakýmkoliv výpěstkem.

Samotný program jsme tentokrát přesunuli z neděle na sobotu, protože si mnoho lidí stěžovalo, že nám nemůžou pomoci s burčákem a pivkem, když ráno vstávají do práce. A určitě se to návštěvníků vyplatilo, protože burčák nám dodalo Vinařství Vajbar z Kobyly a pivečko Pivovar Kocour z Varnsdorfu. Když k tomu přidáme zdarma cuketovou a dýňovou polévku od Zlatky Zechmeisterové a grilovaný klobás, nemůže být pochyb, že se jednalo o krásnou sobotu, kde se sešli nejen sousedé z Kobyly, ale co nás těší i spousta přespolních. A není se čemu divit, když nám odpolední program zpestřili Mužáci z Kobyly s krásnými, tematicky volenými, písničkami a celý večer jsme zpívali s cimbálovou muzikou DUKÁT.

Neděle probíhala jen jako výstavní prohlídka, při které jsme dopili burčák, zbylá vínka. Odpoledne výstavu navštívil předseda Českého zahrádkářského svazu pan Stanislav Kozlík a byl ohromen z naší krásné výstavy. A tak jsme u vínka zhodnotili současnou situaci v pořádání výstav a naplánovali nový termín na Celostátní výstavu vín ČZS.

V pondělí naši výstavu navštívily děti za základní školy i mrňouskové ze školky, a tak Zlatka nestíhala krájet exponáty (jablíčka, hrušky, švestky a přesňáky) a já nalévat limču a kofču. Potěšila nás vyšší účast jak v loňském roce,

a tak jsme usoudili, že to asi děláme dobře a že to má nějaký smysl.

Děkuji tímto všem, co se podíleli a pomohli na této akci, ať už ze strany obce nebo zahrádkářů a doufám že se zase sejdeme na další akci. Zase se nám zpřísňují opatření, a tak se snad sejdeme na Zpívání pod věží u našeho zahrádkářského stánku se svařákem.

Za ZO ČZS Kobyly, Vladimír Čotek

Orel Kobylí

Ani ještě orlíci nevyletěli po dlouhé karanténě a začínají se chystat nová vládní nařízení. Přesto se stihlo udělat dosti. Z té největší akce byla historie a obnova Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze. Několikrát zaznělo: SLOUP MÁ BÝT SYMBOLEM SPOLUPRÁCE. Orlové jako vždy stáli s vlajíci prapory na stráži. Skauti, sokolové a různé složky domácí i ze zahraničí se zúčastnili slavnostní mše svaté a svěcení Mariánského sloupu.

Ti, co se zúčastnili 5. září v Žarošicích na malé zlaté sobotě, byli svědky velkého překvapení, o které se postaral bývalý farář ze Žarošic a dnešní opat v Nové Říši otec Marián Kosík. Žarošice doslaly RELIKVII papeže Jana Pavla II., kterou si byly převzít přímo u jeho bývalého sekretáře emeritního kardinála Diviše v Krakově. Dále asi málokdo ví, že žarošické korunky Panny Marie jsou jediné na celém světě, které osobně posvětil Jan Pavel II. při návštěvě naší vlasti na Svatém Kopečku u Olomouce v roce 1995. Jinak korunky světi pověřením vyslanci svatým otcem po celém

světě. Tyto žarošické jsou jediné, které posvětil svatý otec Jan Pavel II. osobně. Dále to byla pravidelná orelská pouť na svatém Hostýně, kde v předvečer proběhl běh k Božímu hrobu a večerní světelná křížová cesta.

Z místních akcí jednoty Orla se 22. července uskutečnily závody odrážedel ve sportovním areálu ZŠ Kobylí. V srpnu proběhly tradiční Hry bez hranic, kde nás překvapila účast rodičů s dětmi v celkovém počtu 73 účastníků. Tradiční Duatlon proběhl tentokrát na novém běžeckém oválu u ZŠ Kobylí a tím také Orel děkuje vedení školy za spolupráci. Tradiční Kobylský triatlon proběhla 29. srpna se startem na koupališti v Němčičkách a cílem u sportovního areálu TJ Sokol Kobylí.

Další plánované orelské akce budou probíhat podle různého vládního nařízení, co se týče karantény, kterou budeme muset všichni respektovat.

Za jednotu Orla Kobylí Emil Polák

Kobylský Triatlon 2020

I letos se poslední srpnovou sobotu konal tradiční KOBYLSKÝ TRIATLON, který každoročně pořádá Orel Kobylí. Tentokrát nebylo do poslední chvíle jasné, zda se tato sympatická sportovní akce bude moci uskutečnit, proto ani neproběhla předem žádná větší propagace. Naštěstí nic upořádání triatlonu nezabránilo, a tak se na start na koupališti v Němčičkách mohli postavit sportovní nadšenci. Účastníků bylo pochopitelně

méně než v předešlých ročnících a většinou se jednalo již o známé tváře. Sportovci plavali na bazéně v Němčičkách 150 metrů, následně jeli 12,5 kilometrů na kole krásnou krajinou do Kobylí, kde na fotbalovém hřišti kolo odložili a vydali se zdat dvouapůlkilometrový úsek k mokřadům a zpět během. Letošní triatlon proběhl v příjemné téměř rodinné atmosféře, za příznivě-

ho počasí a bez nehod a úrazů. Zletilí vítězové v každé kategorii vyhráli kromě lahve výborného vína i volný vstup na degustaci vína do kobylských sklepů v rámci večerního Zarážení hory. Všichni účastníci obdrželi na památku moc pěkné originální medaile a pamětní listy. Díky za spolupráci patří Obci Kobylí, TJ Sokol Kobylí, TJ Sport Němčičky a Modrému vinařství. A veliký dík zaslouží též všichni organizátoři a pomocníci, bez nichž by tuto akci nebylo možné uspořádat. Už se těšíme zas na příští rok, snad nás bude (moci být) víc!

Vyhodnocení KOBYLSKÝ TRIATLON 2020

Kategorie:	Pořadí:	Čas:
MUŽI do 18. let		
Kotík Pavel	1	62.09 min.
MUŽI A / 18 – 39 let		
Schneider Jan	1	39.07
Hradil Jan	2	39.50
Schneider Ondřej	3	42.49
Kolaja Radim	4	43.14
Papež Jaroslav	5	43.36
Prokeš Štěpán	6	56.50
MUŽI B / 40-49 let		
Grabko Kamil	1	41.07
Ivičič Marek	2	42.13
Prokeš Martin	3	57.33
MUŽI VETERÁNI nad 50 let		
Štěpař Petr	1	38.44
Schneider Luděk	2	45.26
ŽENY do 18.let		
Obadalová Barunka	1	54.30
ŽENY A/ 18-39 let		
Dudová Natálie	1	61.58
ŽENY VETERÁNKY nad 50 let		
Schneiderová Bedřiška	1	46.50
2 -		
ŠTAFETY		
B – Novák Martin Obadal Radek Konečný Marek	1	43.45 min.
D – Martincová Táňa Martinec Stanislav Martincová Táňa	2	48.08
E – Štěpařová Ivana Schneiderová Andrea	3	48.43
C – Konečný Šimon Nováková Apolenka Konečný Viktor	4	56.32
A – Ondrušová Marie Konečná Petra Nováková Lucie	5	56.48

DĚTSKÝ DUATLON

se letos uskutečnil ve čtvrtek 27. srpna na hřišti u základní školy.

HRY BEZ HRANIC

pro rodiny s dětmi všech věkových kategorií nachystali členové Orla Kobylí v netradičním termínu - v sobotu 15. srpna.

ZÁVODY ODRÁŽEDEL

pro děti do šesti let se konaly na hřišti u základní školy ve čtvrtek 23. července.

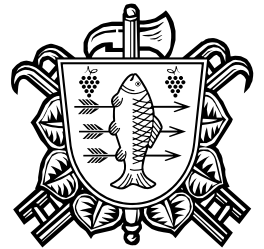

M. Ondrušová

Sportovní úspěchy našich dětí

Po neplánované dlouhé přestávce se alespoň na jeden víkend rozjely soutěže mladých hasičů na okrese Břeclav. V sobotu ve Vlasaticích si naše obě družstva odvezla stříbrné medaile. Mladší žáci za čas 18:09 s a starší dokonce dosáhli na 17:62 s. Soutěžní víkend pokračoval v neděli v Kobyli a to pod záštitou OSH Břeclav. Jednalo se o okresní soutěž pod názvem „Okresní pohár 2020“ V neděli se závodilo ve dvou disciplínách. O celkovém vítězi rozhodoval součet dosažených bodů podle umístění v jednot-

livých disciplínách. I v neděli jsme nasadili družstva mladších a starších žáků. Ti naši mladší zvítězili v obou disciplínách a za zmínku stojí i jejich osobní rekord v požárním útoku s časem 17:05 s. Starší žáci ve štafetě dvojic sice zaběhli krásný čas, nicméně stačil pouze na čtvrté místo. Zato v útoku parádním výkonem posunuli i svůj rekord na krásný čas 16:68 s. Celkově skončili starší žáci po

součtu bodů na druhé příčce. V Kobylí tak zůstalo za jediný den hned pět pohárů.

Dovolenou si rozhodně nevybírali ani naši benjamínci ze smíšeného dorostu, celé prázdniny tvrdě trénovali a bylo to znát. Původně jsme se totiž chtěli jen seznámit s prostředím a nakonec ze čtyř účastí byl jednou bronz a třikrát stříbro. To nakonec stačilo s přehledem na celkový bronz sezóny v lize. Je velká škoda, že jsme se nemohli zúčastnit i prvního kola v Lanžhotě. Jsme ale velmi rádi, že hned v první sezóně našeho mladého týmu byly úspěchy. Vzhledem k nízkému věku týmu, nemusí být vyhlídky na úspěchy v příštích sezonách vůbec marné.

*Za SDH Kobylí
Andrea Mendlíková*

Fotbal v Kobylí

Sdružená fotbalová družstva mládeže Kobylí/Bořetice

Je to víc než rok, co jsme přišli s myšlenkou založit společný fotbalový oddíl mládeže pro čtyři až pět sousedících dědin, žel většina oslovených byla proti. Jelikož naším cílem bylo nějakou formou apelovat na stále zhoršující se situaci v mládežnickém fotbalu, vytvořili jsme od loňské sezóny společná družstva dětí a mládeže „Kobylí/Bořetice“ (resp. Bořetice/Kobylí), abychom alespoň částečně, zajistili plynulý a navazující chod družstev. V této spolupráci dvou oddílů působíme i v aktuálním dění. Z daných předsevzetí se něco povedlo, něco ne. Spolupráce obou oddílů je mladá a prozatím se malými krůčky vyvíjí. Čas ukáže, jestli byla pro oba oddíly přínosem.

Jaký je aktuální stav?

Na jednu stranu se nám daří rozšiřovat jednotlivé základy, loni vzniklo družstvo starších žáků a do letošní sezóny nastoupilo nově družstvo dorostu. Máme dvě družstva mladších přípravků, vytváříme prostor i pro ty nejmenší děti. Na stranu druhou nám však stále chybí zhruba dvacítko mladých fotbalistů napříč jednotlivými věkovými kategoriemi.

Abychom zesílili pozici klubu, snažíme se zaujmout především činností. Chceme, aby hráči měli pocit, že se klub neustále vyvíjí a to s pocitem pozitivních změn, dobré atmosféry, dobrého materiálního zabezpečení ap.

V aktuální sezóně máme sedm mládežnických družstev o celkovém součtu až devadesáti mladých fotbalistů, o které se stará třinácti členný tým trenérů, kteří vše dě-

lají a zajišťují ve svém osobním volnu. Tréninky i soutěžní utkání se hrají na nemálo vytížených hřištích v obou zainteresovaných obcích, v Kobylí i v Bořeticích. O tyto hřiště se starají další lidé v organizacích, opět ve svém osobním volnu. Myslím, že oba fotbalové areály se neustále vyvíjejí k lepšímu. Oba kluby se snaží v rámci možností a především vynaložením nemalého úsilí, vše udržet v dobrém stavu a vyvíjet tak dobrou symbiózu klubu, prostředí a hráče. Za všechny můžu říct, že to není vždy snadné a myslím, že všichni jsou velmi vděční za jakoukoliv pomyslnou duševní podporu a pochopení rodičů, fanoušků, zastupitelstva i obyvatel v jednotlivých obcích.

Loňskou sezónu nám zákeřně ukončila opatření proti Covid-9. Veškeré soutěže i tréninky byly přerušeny. Děti tak nastoupily na hřiště po nucené pauze v květnu. Před prázdninami jsme obnovili tréninky, které v prázdninovém režimu probíhaly následně celé léto. Družstva odehrála několik přátelských utkání.

Příměstský kemp

Největším oddílovým projektem v létě bylo zorganizování sportovního příměstského tábora. Jednalo se o první „zkušební“ ročník, který především lákal na přírodní prostředí, všestranný sport a malý komorní kolektiv s aktivním přístupem. Ve dvou turnusech, které proběhly v červenci a srpnu, se zúčastnila kempu třicítka dětí z oddílů. Děti využívaly celý sportovní areál TJ Sokol Kobylí. K dispozici měly jednotlivé hřiště, klubovnu i bazén. Obědy byly za-

Podzimní sezóna

V posledním srpnovém víkendu byla odehrána první utkání podzimní sezóny. Na novou fotbalovou soutěž jsme se tak nějak všichni těšili. V oddílech se vyměnili někteří hráči. Někdo nám odešel do jiných družstev, někdo přišel k nám. Je to tak asi každý rok. Příprava sice nebyla nijak závratná, ale budeme se snažit uhrát co nejlepší

výsledky a když to někdy nepůjde, nevádí, je důležité, že děti jsou v pohybu, že je to baví, že mají zájem a zodpovědnost. Za trenéry mohou říct, že náš cíl je především nenásilnou formou předat dětem pozitivní vztah k pohybovým aktivitám tak, aby je sport bavil a v nějaké formě provázel celý život.

Na podzim také startujeme náborové aktivity pro kluky a holky. Děti se můžou kdykoliv zúčastnit některého z tréninků. Zkusit si fotbal, přidat se k nám do oddílu. Jak

jištěny v restauraci u Kaňů. Musím říct, že se o nás opravdu skvěle postarali a týmu z restaurace patří touto cestou poděkování. Jak kemp probíhal? Na začátku týdne byli účastníci vždy rozděleni do několika družstev podle věku či výkonu a v průběhu pak absolvovali několik tréninkových jednotek, soutěží a trekingových akcí. Závěr dne patřil vždy bazénu. Počasí přálo, oba turnusy se vydařily. Pevně věřím, že se kemp účastníkům líbil, a že se setkáme i v dalším ročníku. Poděkování také patří trenérům, kteří se o děti starali a to Karlovi, Martinovi, Kryštofovi, Pavlovi a rodičům za projevenou důvěru.

nejmenší děti od čtyř let, tak i starší ročníky na doplnění žákovských družstev.

Nová sezóna odstartovala. Fotbal je otevřený všem, jak hráčům, tak i fanouškům. Přijďte mezi nás strávit čas na fotbalové hřiště, podívat se na zápas mužů, dorostu, či ně-

kterého utkání žáků či přípravků. Pojďte podpořit fotbalisty z vaší obce, projít se, pobít na čerstvém vzduchu dát si pivo či limo, pokecat s přáteli. Snad nám ta podzimní sezóna vydrží už celá...

Jiří Huslík

Dorost - podzim 2020				
	Datum a čas	Domácí	Hosté	Hřiště
Ne	23.8.2020 14:45	Kobylí-Bořetice	SK Žarošice	Bořetice
Ne	30.8.2020 13:15	FK Milotice	Kobylí-Bořetice	Milotice
Ne	6.9.2020 10:00	Kobylí-Bořetice	Agro Vnorovy	Kobylí
Ne	13.9.2020 13:15	Kobylí-Bořetice	Slavoj Podivín	Bořetice
So	19.9.2020 10:30	FK Sokol Lovčice	Kobylí-Bořetice	Lovčice
Ne	27.9.2020 12:45	Kobylí-Bořetice	Starý Poddvorov	Bořetice
Ne	4.10.2020 12:45	Hovorany-Nenkovice	Kobylí-Bořetice	Hovorany
So	10.10.2020 15:00	Charvátská Nová Ves	Kobylí-Bořetice	Charvátská N. Ves

Starší žáci - podzim 2020				
	Datum a čas	Domácí	Hosté	Hřiště
Ne	30.8.2020 13:15	Krumvívř	Kobylí/Bořetice	Krumvívř
So	05.09.2020 10:00	Kobylí/Bořetice	Lednice B	Kobylí
So	12.09.2020 10:00	Kobylí/Bořetice	Charvátská Nová Ves	Kobylí
Ne	20.09.2020 13:30	Brumovice	Kobylí/Bořetice	Brumovice
Ne	04.10.2020 13:00	Velké Němčice/Křepice	Kobylí/Bořetice	Velké Němčice
Ne	11.10.2020 10:30	Podivín	Kobylí/Bořetice	Podivín
So	17.10.2020 14:00	Kobylí/Bořetice	Krumvívř	Kobylí
Ne	25.10.2020 13:15	Lednice B	Kobylí/Bořetice	Lednice
So	31.10.2020 14:00	Kobylí/Bořetice	Podivín	Kobylí

Mladší žáci - podzim 2020				
	Datum a čas	Domácí	Hosté	Hřiště
So	29.08.2020 10:00	Hlohovec	Kobylí/Bořetice	Hlohovec 1
Ne	06.09.2020 14:00	Kobylí/Bořetice	Zaječí A	Kobylí
St	09.09.2020 17:00	Velké Bílovice	Kobylí/Bořetice	Velké Bílovice 1
Ne	13.09.2020 10:00	Kobylí/Bořetice	Charvátská Nová Ves	Kobylí
Ne	20.09.2020 09:30	Ivaň/Vranovice	Kobylí/Bořetice	Ivaň
So	26.09.2020 14:00	Kobylí/Bořetice	Hustopeče B	Kobylí
So	03.10.2020 14:00	MSK Břeclav B	Kobylí/Bořetice	Hrušky
So	10.10.2020 10:00	Kobylí/Bořetice	Valtice	Kobylí
So	17.10.2020 10:00	Nosislav	Kobylí/Bořetice	Nosislav
So	24.10.2020 14:00	Kobylí/Bořetice	Březí	Kobylí
St	28.10.2020 11:00	Lanžhot	Kobylí/Bořetice	Lanžhot
Ne	01.11.2020 10:00	Kobylí/Bořetice	Zaječí B	Kobylí

ŽIJEME HROU - termíny turnajů - podzim 2020

OP mladší přípravka + předpřípravka

Datum	Turnaj	Čas	Pořadatel (hřiště)
Neděle 6. září	Žijeme hrou	09:30	Velké Bílovice
Neděle 13. září	Žijeme hrou	09:30	Dolní Dunajovice
Neděle 20. září	Žijeme hrou	09:30	Velké Bílovice
Neděle 27. září	Žijeme hrou	09:30	Kobylí
Neděle 4. října	Žijeme hrou	09:30	MSK Břeclav
Neděle 11. října	Žijeme hrou	09:30	Šitbořice
Neděle 18. října	Žijeme hrou	09:30	Křepice
Neděle 25. října	Žijeme hrou	09:30	Náhradní termín

Družstvo mládeže Kobylí/Bořetice

NÁBOR DO FOTBALOVÉHO TÝMU

Hledáme kluky a holky
mezi nás!

Nábor probíhá celoročně.

Trénink:
hřiště Kobylí, nebo Bořetice

Více informací:
info@fotbalkobylí.cz
604 552 802
731 171 674
www.fotbalkobylí.cz

Inzerce *V minulém čísle bylo chybně uvedeno telefonní číslo v inzerci Truhlářství Cicko.
Tímto se omlouváme a zveřejňujeme inzerát znovu.*

Truhlářství CICKO

**VÝROBA NÁBYTKU Z MASIVNÍHO DŘEVA,
SCHODIŠTĚ, DVEŘE, 3D NÁVRHY
A MNOHO DALŠÍHO...**

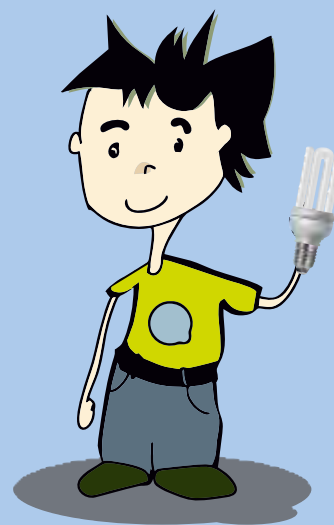
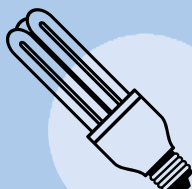
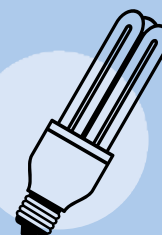
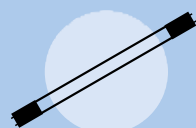
Vladimír Cicko, Kobylí 638
tel. 721 227 938
cicko.vladimir@seznam.cz
www.truhlarstvicicko.cz

Najdi stejné! ekolamp

A víš, že vysloužilé žárovky do koše nepatří? Většina surovin z každé žárovky jde totiž recyklovat a úsporka tak může být užitečná, i když dosvítí. Navíc úsporné žárovky a zářivky obsahují trochu rtuti, která škodí přírodě. Až Vám doma některá doslouží, odnešte ji proto s rodiči na sběrné místo. Jejich mapu najdeš na www.ekolamp.cz nebo v mobilní aplikaci "Kam s ní?".

Najdi mezi žárovkami a zářivkami stejné typy - některé jsou tu dvakrát, jiné třikrát a nebo dokonce čtyřikrát. Jen jeden typ je tu jen jednou. Najdeš ho?

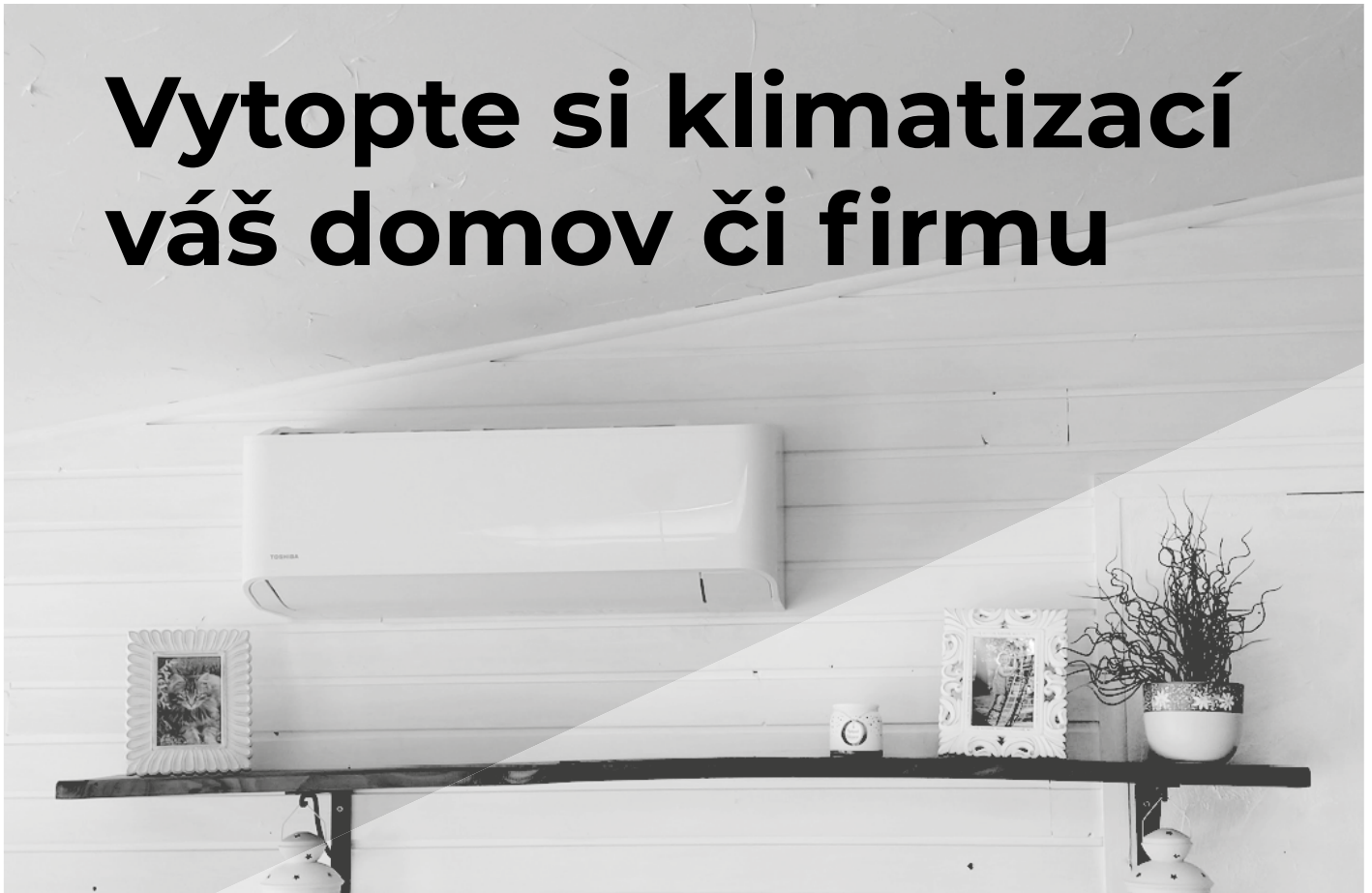
Více informací na www.ekolamp.cz

ekolamp

Inzerce

Vytopte si klimatizací váš domov či firmu

- *provádíme kvalitní montáž, servis i opravy klimatizací po celé ČR*
- *levné topení i chlazení*
- *úsporné klimatizace A+++ se zárukou až 7 let*

Přijedeme ZDARMA i k vám!

**VOLEJTE
774 453 355**

WWW.KLIMATIZACE-HUSTOPECE.CZ

Klimatizace - Hustopeče

FARNOST KOBYLÍ SPOLEČNOU CESTOU

Co nás čeká aneb na co se můžeme těšit v naší farnosti..

Doba prázdnin a dovolených uplynula a začal nám nový školní rok. Nikdo z nás neví, jak bude vypadat a co nás čeká.

V pondělí **28. září** jsme slavili v naší zemi státní svátek **Den státnosti a v kostele při bohoslužbě slavnost sv. Václava**. Byl to politik a státník, který vynikal ctnostným životem, moudrostí, spravedlností, milosrdenstvím, zbožností a láskou k Bohu a lidem. Jako kníže a panovník se staral o chudé a potřebné a nechtěl, aby nikdo v jeho zemi strádal. V tento den můžeme více myslet na náš národ a jeho budoucnost, aby ho vedli dobří a moudří představitelé.

O Svatém Václavovi se říká, že byl také vinařem, který sám pěstoval víno a připravoval jej kněžím na mši svatou, při které prosil o pomoc a děkoval Bohu. V květnu jsme prosili venku u kříže za letošní úrodu a za potřebný déšť. Letos děkujeme Bohu za příhodné počasí a tak jsme **poděkovali Pánu za letošní úrodu při mši svaté v neděli 4. října v 11 hodin v kostele sv. Jiří**. V průvodu děti nesly plody z našich polí, zahrad a vinic.

V neděli **25. října v 11 hodin přistoupí poprvé ke svatému přijímání 4 děti**. (Dle aktuální epidemiologické situace - platí pro všechny plánované akce.)

Začátek listopadu je spojen se svátkem Všech svatých a Všech věrných zemřelých, tzv. Dušiček. Je to období, kdy vzpomínáme a modlíme se za ty, kteří nás předešli na věčnost a vyprošujeme jim Boží milosrdenství. A zároveň je to důležité zastavení pro nás živé, kdy se můžeme zamyslet nad svým životem.

V neděli 1. 11. v 15 hodin přijměte pozvání na krátkou pobožnost za všechny zemřelé na hřbitově a v pondělí v 18 hodin o památce Všech věrných zemřelých budu sloužit mši svatou za vaše zemřelé příbuzné a přátele. Naši zemřelí více od nás očekávají a potřebují modlitbu, mši svatou, než vyzdobený hrob.

Nový církevní rok začneme 1. neděli adventní 29. 11. v 11 hodin mši svatou s zehnaním adventních věnců. Budeme mít opět možnost ve všední den prožít atmosféru ranních bohoslužeb při svíčkách a krásných adventních písní tzv. rorátů. Tato doba nás má naučit se ztišit, zpomalit a zakusit symboliku světla a připravit se na Vánoce.

V knize Kazatel v bibli čteme: **„Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas: Je čas rození, je čas umírání, je čas sázení, je čas sklizení, je čas bořit, je čas budovat, je čas plakat, je čas se smát, je čas hledat, je čas ztrácet, je čas mluvit, je čas mlčet...“**

Je škoda, že my lidé v dnešní době se neumíme zastavit a že plně neumíme prožívat přítomný okamžik

otec Tomáš

Schody do nebe aneb Rozzáříme česko

Společenství dětí Farníček, které se loni scházelo jako Noemova archa, si pro letošní rok připravilo úplně nový program. Bude se jmenovat SCHODY DO NEBE aneb ROZZÁŘÍME ČESKO. Chceme poznávat české nebeské „hvězdy“...tedy svaté lidi, kteří se již těší s Pánem Bohem a mohou nám pomoci se do nebe také dostat. Ale protože nebe nezačíná kdesi v budoucnu, ale teď a tady, budeme se snažit stávat se svatými již nyní. Pán Ježíš řekl, že to jde, ale že je třeba také pořádně „máknout“. Kondička není zadarmo a tak se připravme na pořádný trénink na schodech...(kdo sportuje, ví, o čem mluvím). A kdo bude trenér? No přece Bůh, který nám poslal tréninkový plán v Bibli a jako pomocné trenéry pozveme naši spěšnou českou reprezentaci v nebi. No a když se budeme držet rad trenéra, tak se staneme hvězdami, skrz které bude Bůh zářit víc a víc, až nakonec rozzáříme Česko!

A co můžeme zažít? Tak jako v každém sportu i v tom duchovním je třeba kamarádství, motivace, dobrý tým, legrace a radost z úspěchu. Po „tréninku“ nám mamky připraví dobrou svačinu, která vždy přijde vhod. (Maminky už s trenérem spolupracují dva roky a jsou skvělé! Díky.)

A co ty? Chceš být s námi v týmu? Tak přijď ve středu v 17.30 do pastoračního centra...a frčíme do nebe!

Srdečně zvou Farníčata.

M. Otáhalová

Rozvrh hodin vyučování náboženství

Kobylí:

1. třída:	pondělí	12:30-13:00
2. třída:	pondělí	13:00-13:30
3. třída:	čtvrtek	12:40-13:25
4.-5. třída:	pondělí	13:30-14:15
6.-9. třída:	čtvrtek	13:25-14:10

Návštěva nemocných

Jednou za dva měsíce navštěvují nemocné, kteří mají zájem a přihlásili se o návštěvu kněze. Většinou jsou to farníci, kteří dříve chodili do kostela, ale bohužel už jim to zdravotní stav nedovoluje. Knězem jsem tu pro všechny a mezi farníky patříte vy všichni. Pokud by někdo potřeboval si popovídat o nějakých svých starostech a potřeboval by vyslechnout, či měl zájem, abych ho navštívil, ať se nebojí mě kontaktovat na čísle 732 648 467. Každý pátek večer sloužím mši za farníky, tzn. za každého z vás a vaše potřeby. Když by někdo měl nějaký konkrétní úmysl, za který bych se mohl pomodlit, zastavte se za mnou nebo mi zavolejte.

otec Tomáš

Zamyšlení nad našim odchodem z tohoto světa

Každý den prožíváme různé situace a mnohdy se zabýváme zbytečnostmi, které nás buď brzdí v životě nebo nás rozčilují a člověku uniká podstatné. Nedávno jsem dostal na messengeru úvahu, co se stane s námi, když opustíme tento svět.

Když zemřeš, už se nestarej o své tělo...

Tvoji příbuzní udělají, co je nutné podle svých možností.

Omyjí tě, oblečou tě, vyvezou tě z domu a vezmou tě na novou adresu.

Zařídí poslední rozloučení.

Mnozí přijdou na pohřeb, aby tě přivítali. Někteří zruší své plány a odejdou i z práce, aby mohli jít na tvůj pohřeb.

Tvoje věci budou po čase prodány, rozdány, vyhozeny.

Klíče, nářadí, knihy, CD, sbírky, oblečení, osobní věci...

A buď si jist, že svět se nezastaví.

Ekonomika bude pokračovat.

Budeš nahrazen ve své práci. Někdo s rovnými dovednostmi tě zastane.

Tvůj majetek půjde k dědicům.

Nějaký čas budeš nadále citován, souzen, zpochybňován a kritizován nebo chválen a vyzdvihován za malé a velké věci, které jsi v životě udělal, ale po pár měsících se staneš jen vzpomínkou.

Lidé, kteří tě znali jen podle obličeje, řeknou: „Chudák!“

Upřímní přátelé budou plakat. Pár hodin, pár dní, pár měsíců, ale potom se zase budou smát.

Na nového majitele si tvoji mazlíčci zvyknou.

Tvoje fotky budou chvíli viset na zdi a poté na nějakém nábytku a nakonec budou uloženy ve spodní části šuplíku.

Někdo jiný bude sedět na tvé židli u tvého stolu a jíst z tvého talíře.

Hluboká bolest ve tvém domě potrvá týden, dva, jeden měsíc. Jeden, dva, tři roky...

Pak se staneš vzpomínkou a po té tvůj příběh skončí.

Dokončeno mezi lidmi, dokončeno zde, dokončeno na tomto světě.

Ovšem tvůj příběh začne ve tvé nové realitě..., ve tvém jiném životě po smrti.

Tvůj život, kde ses občas nemohl posunout dál, s věcmi, které jsi zde měl, ztratí hodnotu, kterou měly. Krása, jméno, příjmení, nemovitosti, půjčky, výhry, pracovní pozice, bankovní účet, domov, auto, titul, spolužáci, trofeje, přátele, kamarádi, manžel, manželka, děti, rodina...

V novém životě budeš potřebovat jen svého ducha. Jediný majetek, který trvá, je majetek ducha!

Proto žij naplno každou minutu, každou hodinu, každý den a buď šťastný, dokud jsi tady, protože jak řekl sv. František z Assisi: „Odsud si nevezmeš, co máš. Bereš jen to, cos dal!“

Jubileum farnosti Vrbice

10. října slavil kostel sv. Jiljí na Vrbici 100 let od posvěcení. K tomuto jubileu se nám podařilo opravit celý interier. Někteří z vás jste byli v tomto kostela pokřtěni, přijali první svaté přijímání, někdo tu měl i svatbu a nebo jste se přišli sem s někým rozloučit. Abychom mohli i duchovně oslavit tuto slavnost, pozval jsem bývalého faráře **P. Karla Satoriu**, ale vzhledem k epidemiologické situaci se plánovaná akce nemohla uskutečnit.

Farnost Kobylí vás zve v neděli 1. 11. v 15 hodin na hřbitov na pietní dušičkovou pobožnost za zemřelé.

V pondělí 2.11. v 18 hodin bude sloužena mše svatá za všechny zemřelé příbuzné, přátele a dobrodince.

základní
ŠKOLA
KOBYLÍ

školní příloha č. 3 ročník XXVI

*Prázdniny končí,
 škola začíná,
 žáci už se učí,
 obloha je šedivá.*

*Ze stromů padá už barevné listí,
 vítr je do víru zdvíhá.
 Den se už krátí,
 noc je teď zase dlouhá.*

Tomáš Kalvach

Novinky ve školním roce 2020/2021

Změny v pedagogickém sboru

Tento školní rok bude výrazně jiný než ty předcházející. Především se všichni musíme vyrovnat s více než tříměsíčním výpadkem ve výuce v minulém školním roce. V tom nám výrazně pomůže dotace ministerstva školství, která umožní dělit především 8. a 9. třídy na matematiku, češtinu a cizí jazyky. V souvislosti s tím učitelský sbor posílí Mgr. Lenka Varmužová, která přichází učit němčinu a věnovat se výchovnému poradenství, a Bc. Pavla Jamborová, která bude učit matematiku, fyziku a přírodopis. Po mateřské dovolené se vrátily paní učitelky Mgr. Milena Horáková (tělocvik a občanská výchova) a Mgr. Šárka Kubíková (čeština a rodinná výchova). Navíc zde budou působit dvě nové asistentky pedagoga - paní Lucie Ambrosová ve 2. třídě a paní Kristýna Bízová v 6. B třídě.

Do 13 tříd nyní chodí 278 žáků, 104 je jich na 1. stupni, 174 na druhém. Jistě je zajímavá skutečnost, že naši školu navštěvuje 167 žáků z Kobylí, 39 z Vrbiče, 32 z Brumovic, 26 z Bořetic, 5 z Němčiček, 3 z Velkých Pavlovic a po jednom z Boleradic, Morkůvek, Zaječí a Mutěnic.

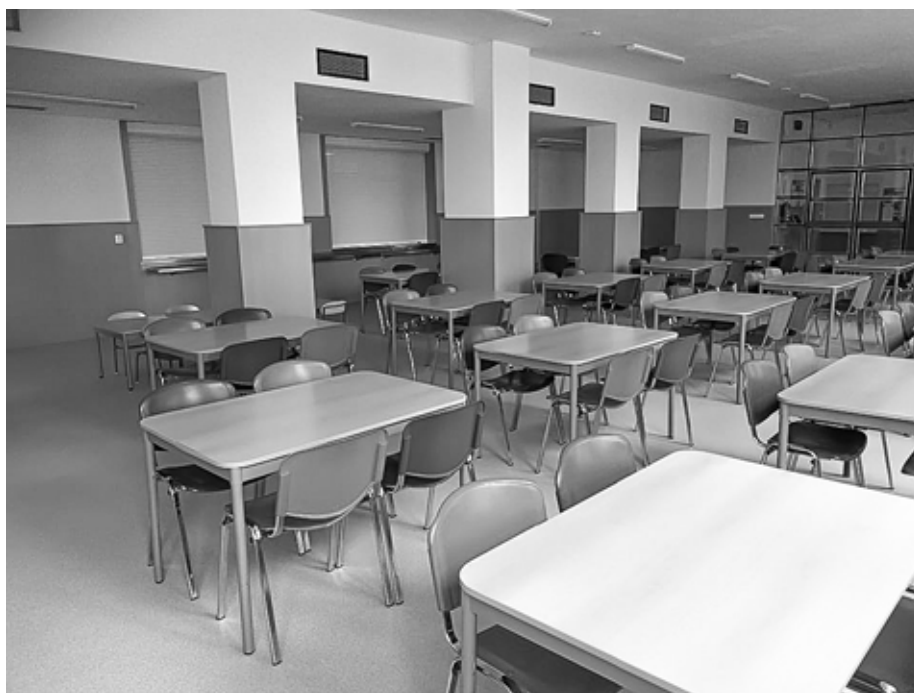
O všechny žáky se stará 21 učitelů, 5 asistentek pedagoga, 3 vychovatelky školní družiny, 2 administrativní pracovníce, školník, 3 uklízečky a 6 zaměstnankyň školní jídelny.

Prázdninové budování

Během prázdnin pokračovalo velké budování a přestavování.

Největší, tudíž i finančně náročnou akcí byla určitě výměna zastaralých hliníkových rozvodů elektřiny i slaboproudu na přístavbě

školy. Umožnila nám ji dotace z ministerstva financí. Veškeré odborné práce v předepsaném termínu zvládla firma Elektro Náležinský, opravdu pořádný kus práce odvedli též naši provozní zaměstnanci. Za to si oni všichni zaslouží obrovské díky, neboť 1. září nebylo vůbec poznat, že by se ve škole prováděly tak rozsáhlé úpravy. V rámci těchto prací byly vybudovány i další dva záchody - jeden pro žáky ze školní družiny a jeden pro zaměstnance školy. Dále jsme bývalý školní klub předělali na učebnu hudební výchovy a dobudovali jsme altán u školního hřiště. Ten je v současných horkých dnech kvalitním zázemím především pro hodiny tělesné výchovy. Došlo i na školní jídelnu - ta se dočkala nového dřevěného obložení a je tak nyní mnohem světlejší a útulnější.

Další velký kus práce odvedli také zaměstnanci Technických služeb zbudováním bezbariérového vstupu do školy. Ten byl nejen nutnou podmínkou pro další žádosti o dotace, ale rozšířením vozovky a vybudováním dalších parkovacích míst se hlavně zvýšilo bezpečí silničního provozu před horním vchodem do školy.

Poděkování

Od tohoto školního roku již nebudeme ve škole potkávat **PhDr. Martu Pešovou**, která ukončila svoji bohatou pedagogickou dráhu. Kobylské škole věnovala 37 let svého života. Nejprve vyučovala ruštinu, po společenských změnách neváhala, rozšířila si své vzdělání a mohla tak vyučovat němčinu a hlavně se naplno věnovat výchovnému poradenství. Spousta žáků má ve svých vzpomínkách pravidelné zájezdy do Vídně, které pro ně každoročně pečlivě připravovala. Mnoha žákům pomohla s výběrem dalších středních škol či učilišť. Svou kariéru zakončila jako zástupkyně ředitele. Tuto funkci vykonávala plných 11 let a mnohokrát dokázala, že je ženou na svém místě. Za to všechno jí patří moc a moc velké poděkování, stejně jako srdečné přání všeho nejlepšího, pevného zdraví a dostatku sil, které se nyní chystá věnovat především svým milým vnučkám.

Vlastimil Janda, ředitel školy

Sběr pomerančové kůry

V letošním školním roce žáci a učitelé naší školy nasbírali 92,55 kg sušené pomerančové kůry. Nejvíce se o to zasloužily děti z prvního stupně a jejich rodiče, kteří jim ve sběru hodně pomáhali.

V jednotlivcích zvítězil Lukáš Otáhal ze 2. třídy, který přinesl 16,6 kg, druhý byl Jakub Komosný (3. třída) se 7,3 kg a jako třetí se umístil Matěj Kosík z druhé třídy s 6,85 kg.

Pořadí tříd podle počtu kg kůry na jednoho žáka:

1. místo - 2. třída - 2,10 kg
2. místo - 3. třída - 1,02 kg
3. místo - 5. třída - 0,53 kg

Všem dětem i rodičům děkujeme.

Marie Jandová

Začíná podzim
plný bouřek a blesků.
Venku je zima,
na těle už husí kůži mám.
Prosím, ať se léto vrátí k nám.

Anna Kučerová

Přehled prázdnin ve školním roce 2019/2020

- Období školního vyučování začíná v úterý 1. září 2020.
- Vyučování bude v prvním pololetí ukončeno ve čtvrtek 28. ledna 2021.
- Období školního vyučování ve druhém pololetí bude ukončeno ve středu 30. června 2021.
- Podzimní prázdniny připadnou na čtvrtek 29. října a pátek 30. října 2020.
- Vánoční prázdniny budou zahájeny ve středu 23. prosince 2020 a skončí v neděli 3. ledna 2021. Vyučování začne v pondělí 4. ledna 2021.
- Jednodenní pololetní prázdniny připadnou na pátek 29. ledna 2021.
- Jarní prázdniny v délce jednoho týdne jsou stanoveny pro okres Břeclav od 22. do 28. února 2021.
- Velikonoční prázdniny připadnou na čtvrtek 1. dubna 2021.
- Hlavní prázdniny budou trvat od čtvrtka 1. července 2021 do úterý 31. srpna 2021.
- Období školního vyučování ve školním roce 2021/2022 začne ve středu 1. září 2021.

Adaptační kurs

Dne 2. 9. 2020 jsme měli adaptační kurs, abychom se seznámili, protože naše třída je spojená ze žáků z tří vesnic- Vrbice, Bořetic a Brumovic. Paní učitelka Vojtěšková nám vymyslela hry a pomáhala nám, když jsme nevěděli, co dělat. Za to jí celá třída moc děkujeme.

Hráli jsme skvělé seznamovací hry. Prvním úkolem bylo, abychom se dostali do pralesa. Museli jsme ve skupinkách udělat jezdící stroj, kterým jsme se měli dostat na místo. Jenže tam byla lávka a pod ní lidojedi, a tak jsme se museli seřadit, abychom nespadli. Pěkným úkolem bylo zahrát Šípkovou Růženku. Rozdělili jsme se do skupin a měli jsme pohádku zahrát v různých žánrech, třeba jako horor, komedii, muzikál atd. A to nebylo tak lehké. Byla tam ještě spousta dalších dobrých her a u všech jsme se zasmáli. Mně se nejvíce líbila ta lávka. Ještě se mi líbilo, že s námi hrály i paní učitelky a že si na tom daly záležet. A všichni jsme si pomáhali. Našla jsem si tu skvělé kamarádky z Brumovic a Bořetic. Adaptační kurs byl na to, abychom byli všichni kamarádi, nikdo se nebral a navzájem si pomáhali.

Takže si myslím, že splnil to, co měl. Na téhle škole se mi líbí, i když to tu ještě moc neznám.

Magdalena Grégrová

Na adaptačním kursu jsme si sedli do kruhu na židličky. Tématem byla cesta na opuštěný ostrov. Nejdříve jsme si vylosovali lístečky a podle nich jsme se rozdělili do skupin. Měli jsme poskládat dopravní prostředek, kterým jsme se měli dostat na ostrov. Naše skupina byla seskládaná z žáků ze všech obcí. Ještě s námi byla naše moc hodná paní asistentka, která nám moc pomohla. Udělali jsme si vrtulník. Dále jsme měli přejít přes lávku, která je poskládaná z židlí, ale aby to nebylo tak jednoduché, měli jsme se poskládat podle měsíce narození. U toho jsme ale nesměli mluvit. Úkol jsme zvládli dobře, a proto nám paní učitelka řekla, že se máme ještě poskládat i podle barvy očí -od nejsvětější až po nejtmaší. Museli jsme si pomáhat, abychom nespádli dolů a nesnědli nás lidojedi. Taky jsme to zvládli dobře. Dále jsme zase židle poskládali zpět do kruhu. Ve zkratce jsme si povyprávěli Šípkovou Růženku, každý řekl jenom jednu větu. Potom jsme Šípkovou Růženku zahráli. My jsme měli žánr fantasy. Myslím, že nás právě divadlo seznámilo nejvíce, protože jsme museli opravdu hodně spolupracovat, abychom se domluvili.

Myslím, že nám adaptační kurs pomohl. Myslím, že i paní učitelky byly spokojeny. Kurs se mi moc líbil.

Sára Horáková

Jsem z Brumovic a začala jsem dojíždět do Kobylí. Mám hodně nových spolužáků a špatně se mi zvyká. Naštěstí pro naši třídu jsme měli adaptační kurs, kde

jsem se měli seznámit. Mně to moc nejde, tak jsem byla ráda.

Hráli jsme různé hry na spolupráci. Hodně mě bavila hra, ve které jsme se bez mluvení museli seřadit na židlích podle měsíce narození nebo podle barvy očí. Hráli jsme taky divadlo. Trochu jsem se styděla, ale byla sranda. Moc se mi líbilo, když každý měl říct jednu větu a tím se měla vytvořit pohádka o Šípkové Růžence.

Celkově se mi to velmi líbilo. Tento kurs určitě splnil svůj cíl, některé spolužáky jsem jen poznala, s některými se už kamarádím.

Lucie Kalvachová

Do školy jsem chodila na Vrbici, ale už jdu do 6. třídy, takže musím chodit na druhý stupeň do Kobylí. A protože se mnou do třídy chodí i děti z jiných vesnic, tak nám paní učitelka Vojtěšková připravila adaptační kurs. Měli jsme si představit, že jsme na ostrově. Nejdříve jsme měli sestavit sousoší dopravních prostředků, potom jsme přešli lávku. A nakonec jsme měli zahrát ve skupinkách pohádku O Růžence. Naše skupinka dostala žánr: sci-fi, takže jsme zapojili i ufony a pavouky. Mně se to líbilo a myslím, že kurs splnil, co měl. Abychom se seznámili s ostatními spolužáky. Škola Kobylí je o dost větší, než ta na Vrbici, ale já doufám, že si tu zvyknu.

Hana Varmužová

Já a výuka na dálku

Koronavirus zasáhl do života nám všem. Jak? Co se pro nás změnilo? Co jsme si v této doposud neznámé situaci uvědomili? Nad tím vším se zamýšleli také naši žáci.

Já a výuka na dálku

V úterý 10. března nám pan ředitel oznámil, že se přerušuje školní docházka z důvodu koronavirové epidemie. Zajásali jsme. Nemusíme do školy, tolik volného času... Pár dní se nic nedělo, ale pak to přišlo. Učitelé začali posílat úkoly a nicnedělání byl konec.

Výuka na dálku pro mě není žádný problém. Je dobré, že si každý může sám rozhodnout, kdy úkoly udělá. Myslím si, že nejlepší je se do toho pustit dopoledne, protože je člověk odpočatý a bude to mít za sebou. Ale když někdo vstane kolem poledne, tak má „rozhozený“ celý den. Já věnuji učivu část dopoledne, zbytek dodělavám později odpoledne. Podle mého názoru jsou nejjednodušší ty úkoly, které můžu doplnit a založit. U nové látky mi chybí výklad učitele. Domnívám se, že toto vadí většině žáků. Ze začátku mi trvalo, než jsem si udělal nějaký režim, ale po určité době jsem si zvykl. Tyto neplánované prázdniny jsou sice fajn, ale trvají už dlouho a chybí mi spolužáci.

Výuka na dálku se dá zvládnout, ale nikdy bych nevěřil, že mi škola bude chybět. Myslím si, že to tak vnímá většina žáků. A navíc jsme přišli o školní výlet do Vídně. Těším se, až tato situace skončí a vše se vrátí do normálu.

Daniel Bauer

Jak vypadá výuka v roce 2020? Ještě donedávna jsem si nedokázala představit, že budu někdy na základní škole dělat všechny úkoly na počítači. Jenže je tomu jinak, škola tenhle rok funguje pouze přes internet. Kdo by to byl řekl? Všichni školáci, mladší i starší, si vyzkoušeli online výuku. Předtím nás rodiče od počítače vyháněli, dnes na nás musí dohlížet, abychom si vůbec k tomu počítači sedli i z jiného důvodu než kvůli hraní her. A my žáci s obrovským odporem musíme poslechnout.

Mně se tenhle styl výuky vůbec nelíbí. Sice mám ráda i samotu, ale kontakt s lidmi potřebuji. Chci zase trávit čas s kamarády. Chybí mi všechny ty naše společné chvíle, jak už s učiteli, tak se spolužáky.

Ze začátku jsem byla spokojená, dělala jsem poctivě úkoly každý den. Jenže postupem času se učivo začalo hromadit a už se mu nevěnuji tak poctivě jako ty první týdny. Zadané úkoly vypracovávám s nezájmem a nechutí. Obyčejný normální režim mi zkrátka chybí.

Mezi výhody domácího učení snad patří jen to, že si můžu dělat úkoly, kdy chci, a také se můžu naučit více samostatnosti a schopnosti rozvrhnout si čas, plánovat.

Nela Chrástková

Můj režim dne

Chci porovnat, jaký režim mám teď a jaký za normálních okolností.

Ráno vstávám většinou kolem osmé hodiny. Nasnídám se, převléknu se do domácího oblečení a udělám si osobní hygienu. Pak se jdu podívat k počítači, jaké úkoly mě dnes čekají. Vždy tam nějaké najdu.

Jako první si vždy udělám matematiku. Alespoň tohle mám stejné jako ve škole, protože tam jsme taky často začínali matematikou. Mně osobně žádné předměty problémy nedělají. Za to vděčím svým rodičům, kteří mi na začátku karantény doporučili si vše postupně dělat. Za což jim moc děkuji, protože teď všechno bez obtíží stíhám.

Když mám školu hotovou, tak mě moc baví chodit ven. Vzhledem k tomu, že se mí rodiče živí vinařstvím, tak mám super možnost jim ve vinohradech pomáhat i se svou starší sestrou Maruškou. Práce ve vinohradech mě moc baví. Určitě chci být jednou vinař jako můj táta. Na práci ve vinohradech se mi nejvíc líbí to, že je tam vždy klid a jsem tam s rodinou. Jsem rád, když mě táta nechá řídit traktor. Myslím si, že mi to už docela jde.

Po práci ve vinohradu jdu se svým kamarádem Vilíkem ven na dětské hřiště, tam se vždy sejde celá parta. Hrajeme různé hry, jako je třeba stop zem nebo na schovku. Čas strávený venku si vždy ohromně užiju, protože je tam pokaždé velká legrace. Mám super kamarády! Jakmile se vrátím domů, věnuji se svým domácím mazlíčkům - pejskovi, králíčkovi a kočičce. Chvilku si s nimi hraji a pak se jdu osprchovat. S kamarády jdeme hrát hry na počítači, to je také velká legrace. A pak už jen vyčistit zuby a spát, aby vše mohlo začít znovu...

Jan Michna

Co jsme si v poslední době uvědomili...

Uvědomila jsem si, jak důležité je zdraví a život a jak snadno o ně můžeme přijít. Spousta lidí má v těchto dobách strach. A já taky, hlavně o své blízké. A proto

si všichni musíme dávat pozor a být zodpovědní vůči ostatním lidem.

Uvědomila jsem si, jak důležitá je moje rodina, která se o mě každý den stará. Někteří si možná uvědomili, jak málo času rodině věnovali. A teď mají čas to napravit. I když se s rodinou někdy nepohodneme, vždycky bude stát při nás, připravena nám pomoci v každé situaci. Proto si rodiny a všech blízkých musíme vážit, protože jsou to nejdražší, co v životě máme.

Spousta věcí se změnila. Musím nosit roušku, hrady, zámky, restaurace, kadeřnictví a spousta dalších veřejných prostor je uzavřených a z obyčejného nákupu potravin se stala trestná výprava s cílem nakoupit a nenakazit se koronavirem. Všední věci se změnilly v nevšední. Ze dne na den se celý svět obrátil na ruby. Někomu možná přijde, že s rouškou ztratil svobodu nebo bez možnosti jít do restaurace a do hospody se zboží svět. Ale my hlavně musíme být ohleduplní ke starším lidem, protože ti jsou teď nejvíc ohroženi. Proto se v této době musíme starat o své babičky a dědy a o všechny ostatní, kteří pomoc potřebují, musíme nosit roušky a zůstat doma.

Magdaléna Vykydalová

Když celý svět zasáhla vlna pandemie koronaviru, ani ve snu jsem si nedokázal představit, co všechno se pro mě změní. V den, kdy nám ve škole oznámili, že výuka končí na dobu neurčitou, jsme byli my žáci v sedmém nebí. Toto počáteční nadšení mi však dlouho nevydrželo. První týden to ještě šlo, ale potom už to tak bezvadné nebylo. Co mi chybělo nejvíc? Kupodivu škola, kamarádi, učitelé. A i když se mi někdy ráno nechtělo vstávat, nebo mě třeba čekala nějaká těžší písemka, teď bych byl rád, kdybych do školy mohl.

Mám pocit, že mi tato pandemie hodně vzala. Už jsem deváták, se všemi ve třídě jsem trávil naše poslední společné dny. Čekala nás sice ještě spousta práce i stresu kvůli přijímačkám, ale taky bychom si užili spoustu zábavy. Nejvíc jsem se asi těšil na školní výlet s naší paní učitelkou. Věřím, že by byl bezva.

A co mi na pandemii připadá fajn? Jsme jako rodina ještě víc spolu, hrajeme hry, díváme se na dávno zapomenuté filmy, vzpomínáme. I taťka přestal spěchat. A to je moc dobře. Mamka si na ledničku připevnila jeden citát, který se mi líbí: „A najednou se svět zastavil. Možná proto, aby nám dal příležitost objevit znovu naši lidskost.“ Je v něm kus pravdy. Teď není nic důležitějšího než to, abychom k sobě byli všichni ohleduplní a víc si pomáhali.

Jaká bude budoucnost? Doufám, že spolu všechno zvládneme, že zůstaneme zdraví. Těším se ale i na nové začátky, novou školu, kamarády. A moc si přeju, aby budoucí učitelé, které potkám, byli stejně fajn, jako jsou ti moji kobyliští. Na ty nikdy nezapomenu.

Jan Procingr

Jaké to bylo na Kobylské zahrádce

S naší třídou jsme byli v sokolovně na výstavě ovoce a zeleniny. Viděli jsme tam obrovitánskou dýni a velkou řepu jak z pohádky. Ochutnala jsem pastový med. Taky někdy pomáhám v zahradě, s mámou jsme vypěstovaly cibuli.

Barbora Herůfková

Po výstavě jsme spolu ve škole vymysleli hádanku. Uhádnete, co to je? Zelený je, nemá žízeň, když jej pohladíš, zabolí to. Co je to?

(Máte pravdu, je to kaktus.)

Kaktusy se nám velice líbily, u nich jsme asi stáli nejdéle. A každý, kdo chtěl, si mohl od pana Líznara, který je pěstuje, nějaký vzít. Ale pozor, museli jsme slíbit, že se o něj budeme hezky starat!

A taky se nám líbilo povídání pana Fridricha, který zase pěstuje kiwi. Ale to bychom asi jen tak nevypěstovali...

Žáci 4. třídy

Leželo tam jablíčko,
usmálo se maličko.
Zahlédla jsem okurku,
vyrostla nám na dvorku.
Byly tam i kaktusy,
nedávej je do pusy!
A co kiwi?
Třicet let to trvalo,
než to kiwi dozrálo.

Iva Kovářová, Barbora Obadalová

...Na výstavě jsem viděl spoustu ovoce a zeleniny např.: cukety, brambory, hrozny a jablka... Dokonce zde byly i kaktusy. Nejvíce se mi líbily kaktusy, hrozny, dýně a ochutnávka. Ochutnal jsem med a marmelády, velice mě překvapila švestková nutela a meruňková marmeláda s příchutí chilli.

David Cicko

...Z výstavy jsem si přinesla kaktus. Měli jsme tam vystavené naše medy a moji spolužáci si je moc pochvalovali. Viděla jsem hodně velkou řepu, ale nejvíce se mi líbila z poloviny černá rajčata. Doma rajčata také pěstujeme a děláme z nich domácí kečup. A pomáhám v humně.

Ovoce a zelenina
moc je zdravá pochutina.
Ať už sladké
nebo slané,
hlavně je to hodně zdravé.

Zorka Kovaříková

Podzimní rozjímání

Jako téma prvních zářijových hodin slohu jsme si vybrali PODZIM. Snad nám přinese víc toho dobrého...A třeba se, milí čtenáři, chvílku přenesete s námi do školních let, nebo se pokocháte barvami a vůněmi v následujících řádcích obsaženými...

Toto rozjímání doprovázejí fotografie z podzimní školní zahrady. Více než 12 let žáci školy pracují na upravené (hlavně zmenšené) školní zahradě. Návrh na nové uspořádání jsme tehdy získali od bývalého žáka školy doc. Ing. Přemysla Krejčířika, Ph.D. a jeho manželky Ing. Kamily Krejčířikové, Ph.D. S realizací nám hodně pomohl další bývalý žák Ing. Libor Loveček se svou manželkou Danou. Spousty hodin zde také odpracovali pracovníci Technických služeb i tehdejší žáci a jejich učitelé. Jak se můžete přesvědčit, tato dlouholetá spolupráce nese doslova i obrazně krásné plody.

Podzim pro mě znamená hlavně konec letních prázdnin a začátek školních povinností. Ale najdou se i příjemné stránky. Jízda na kole v pěkném podzimním počasí je příjemnější než v horkém létě. A jelikož žijeme na vesnici a máme vinohrady a ovocné stromy, znamená pro mě podzim také sběr hroznů a sklizení ovoce ze sadu. Vinobraní vytváří vůni kvasících hroznů, které vnímám jako vůně podzimu. Je to také období, kdy se krátí den a tím i čas, který trávíme venku.

Tak jako se zvířata chystají k zimnímu spánku, tak i na mě konec podzimu působí ospale.

Matěj Sedláček

Když vykročím do školy,
všude hrčí traktory.
Ovoce už dozrává,
traktor pole orává.
Lidé hrozny sbírají,
ptáčky na jih spěchají.
Zvířátka si na zimu
přichystala peřinu.
Tak se s létem loučíme,
do školy se těšíme.

Jan Michna

Na podzim kopeme brambory,
všude vidět traktory.
Podzim, to je doba zlá,
škola totiž začíná.
Nenapadají mě vůbec
žádná pozitiva,
snad jenom to,
že po něm už bude zima.

Podzim, to je hrůzy čas,
na Halloween noční můry straší nás.

Eliška Havelková

Podzim je moje nejméně oblíbené období, přestože přináší hodně darů, jako jsou jablka, hrozny, ořechy, švestky a dýně. Nejvíce se mi na něm líbí barevná příroda. Z podzimního ovoce mám nejraději hrozny, na kterých si pochutnávám rovnou ve vinohradu. Moc rád i vybírám dýně s mamkou a tatkou. Ale vůbec mě nebaví sbírání ořechů. Vždy mám potom černé prsty. Ze všech prací je pro mě nejlepší vinobraní. I když někdy více sním, než posbírám, tak mě to baví. Nejhorší na podzimu je počasí. Ochlazování a častý déšť mi kazí náladu, protože nemůžu chodit tak často ven. Ráno, když vstávám do školy a vidím to pochmurné počasí, mám chuť zůstat v posteli. I když podzim nemám rád, tak ho přechkám s těšením se na Vánoce.

Jakub Svrček

Podzim moc rád nemám. Krásná letní éra končí, už žádné koupaliště, žádné běhání po venku, končí prázdniny. Do školy se mi moc nechce, raději bych zůstal doma. Podzim nic krásného nedonese, jen učení a práci. Školáci do školy zas smutně krácejí. Smutně, protože vědí, co je čeká... A k tomu ještě kolikrát prší. Stromy chudáci plešatí, zvířata musejí jít spát, ptáci odlétají. Podzim je však velký malíř, ten nejlepší ze všech. Krajinu postupně barví do žluté, oranžové, rudé, hnědé. Míchá a kombinuje, kreslí krásné obrazce. Příjemné taktěž je, že všechno zraje, a tak nám podzim dopřává i všechny možné chutě, tudíž je i dobrý kuchař.

David Hrabec

Podzim s sebou často přináší psí počasí, ale na mě působí jako nejlepší ze všech čtyř ročních období. Tím, že je chladný, nás připravuje na další roční období, zimu. Podzim je trochu nerozhodný, často si nedokáže vybrat mezi příjemně hřejivým nebo naopak chladným či deštivým počasím, a tak někdy dokáže být slunečný, ale se závany chladného větru. A právě to mám na podzimu nejraději. Mám ráda i deštivé počasí, působí na mě takovým uspávacím a uklidňujícím způsobem. Dokonce i samotné deštivé kapky a jejich zvuk mě dokáží uklidnit a dostat do pohody. Přála bych si občas za deště jen tak vyjít ven a projít se na nějaké klidné místo bez lidí, třeba do lesa.

Škoda je, že podzim u nás zůstává vždy jen na krátkou návštěvu, než ho vystřídá zima. Krásně zbarvené listí ze stromů opadá a ony zůstanou úplně holé. To zima přece nemůže dopustit, a tak stromům obléká místo listí bílou kožešinku, aby jim nebyla zas taková zima...

Nikol Bartáčková

Podzim pro mě znamená, že už za chvíli budou Vánoce. Podzim nemám moc rád, protože už začíná být větší zima a také kvůli tomu, že dny budou kratší a noci delší. Takže budu muset chodit dřív domů a neužiju si tolik zábavy jako v létě. Toto roční období je pro mě časem práce ve vinohradě, sbírání hroznů a hrabání listí na zahradě. Podzim nám dává krásné dary v podobě ovoce a zeleniny. Líbí se mi, že se příroda nastrojí do krásných barev jako v létě při západu slunce.

Když se řekne podzim, hned se mi vybaví klidné praskání ohně v kamnech a ten krásně hřejivý pocit domova. Rád si v podvečer, když přijdu „z venku“, uvařím čaj a po celém dni při popíjení teplého a voňavého čaje odpočívám.

Matyáš Szabó

Podzim moc v oblíbě nemám, začíná škola a tím i zima. Podzim pro mě znamená práci- hrabání listí na zahradě a sběr hroznů. Ale když se rozhlédnu po krajině a vidím, jak se listy nádherně zbarvují, hned mám lepší náladu. Taky mám tuze ráda jablka a hrušky, ráda je i sbírám. Z jablek tatka udělá jablečný mošt a mamka výborný štrúdl. To vždycky pomáhám s těstem a strouháním jablek. U nás na vesnici se každý rok koná soutěž ve vyřezávání dýní a také soutěž o nejlepší dýňové zelí. My s mamkou se každý rok účastníme-já vyřezávám dýni a mamka vaří to nejlepší dýňové zelí. Minulý rok jsem získala třetí místo a mamka se svým výborným zelím dokonce zvítězila!

Bianca Anna Franzká

Kobylská zahrádka

Výstava o herečce Daně Medřické

Výstava panenek a medvídků

Zarážení hory 2020

foto: Michal Řáčák

KOBYLÍ DĚDINA - periodický tisk územního samosprávného celku
vydává Obec Kobylí, adresa: Obecní úřad, Kobylí 459, 691 10 Kobylí
IČO: 283266, tel.: 519 431 106, e-mail: podatelna@kobyli.cz
Příprava – Táňa Rosochová, Jarmila Borovičková, Miroslava Řeháková
vychází nepravidelně, místo vydání Kobylí, registrační číslo 370011091
grafická úprava a tisk: Stillus s.r.o. reklamní agentura Břeclav
vyšlo v říjnu 2020, náklad 600 výtisků, cena 12,- Kč, neprošlo jazykovou úpravou